

Obecní zpravodaj

Ostrožské Lhoty

Červenec 2018

Čtvrtletník občanů Ostrožské Lhoty

Cena 10 Kč

První pouť u svatého Antonínka

Dál čtete v našem zpravodaji: Antonínkové sečení trávy, otevření nové zbrojnice a Kláta Zmeškalová na MS.

Foto: 3 x std

Fotogalerie z otevření nové hasičské zbrojnice

Foto: Stanislav Dufka

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
přeji dětem hezké a příjemné prázdniny a zaměstnaným úspěšným klidnou dovolenou s hezkými chvílemi k odpočinku. Časově jsme v polovině roku a rád bych Vás informoval o chodu obce. Uvádím přehled akcí, které jsou rozpracovány, a nově je uváděn jejich aktuální stav.

Pečovatelský dům

Do konce června byly ukončeny všechny práce na pečovatelském domě. K častým dotazům k této akci tři odpovědi.

1. Pečovatelský dům nebylo možné výškově zvednout. Do objektu je bezbariérový přístup a při zvýšení nebudou dodrženy parametry tohoto přístupu. Výškový rozdíl vznikl tím, že po zpracování projektové dokumentace (r. 03/2014) byla provedena úprava sousedního soukromého pozemku – urovnání do původní výše.

2. Pečovatelský dům není podle současného platného územního plánu možné postavit na jiném místě. A pokud zastupitelstvo rozhodlo o stavbě domu v této době, jiné řešení není schůdné.

3. Zastupitelstvo rozhodlo o demolici stávajícího bytového domu čp. 252. Následně však zamítlo výstavbu nových bytů nad technickým pavilonem mateřské školy. Nájemníky z domu čp. 252 není tedy kam přestěhovat.

Dne 15. července 2018 proběhne slavnostní otevření pečovatelského domu. Poskytnutá dotace z MMR – Program 11706 Podpora bydlení byla ve výši 4,8 mil. Kč, tj. 600 000 Kč na 1 byt. Podíl obce ve výši 4,1 mil. Kč je čerpán z poskytnutého úvěru a 300 tisíc Kč bude na úhradu čerpáno z běžného účtu. Projekt se realizoval pod názvem „B.j. 8 PB – PČB Ostrožská Lhota“. V obci se jedná o první projekt Ministerstva pro místní

rozvoj, kterým podporuje výstavbu bytů pro osoby starší 65 let a dále pro osoby se zdravotním omezením.

Rád bych pracovníkům ministerstva poděkoval za jejich vstřícný přístup při administraci projektu. Chci také poděkovat technickému dozoru obce p. Josefu Poláškoví. Jeho práce při kontrole a vzájemných jednáních se zhotovitelem nebyla vůbec lehká. Děkuji.

Výstavba rodinných domů v obci

Lokalita Luby a Kříbské zahrady

Ve čtvrtek 28.6.2018 proběhlo výběrové řízení na zhotovitele obou těchto akcí. Na Lubech bude provedena komunikace a sítě v první části v délce asi 120 m. V Kříbských zahradách se jedná o sítě v délce asi 260 m (zde kanalizace a komunikace jsou). Termín ukončení prací v obou lokalitách je 30.11.2018. Obec má v rozpočtu finanční prostředky na financování potřebných inž. sítí a komunikace.

Projektant pracuje na PD pro územní rozhodnutí a stavební povolení pro rodinné domy na obecních pozemcích par.č. 6900 a par.č. 6876/1 (lokalita Luby 2). Zde bude stavební povolení v říjnu 2018. Oba pozemky společně budou rozděleny na 5 stavebních míst, které bude obec prodávat.

Opravy soch a kříže na katastru obce

Jsou hotovy práce na opravě dvou soch při silnici na sv. Antonínek – Panny Marie a sv. Antonína a dále opra-

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

va kříže na konci ulice Kříb před průmyslovou zónou. Náklady na opravy byly ve výši 394 000 Kč a dotace ve výši 275 000 Kč. Dotaci poskytlo Ministerstvo zemědělství ČR z Programu 12966 – Údržba a obnova kulturních a venkovských prvků. V budoucnu se ještě upraví přilehlé okolí opravených artefaktů. Věřím, že rekonstruované odkazy našich předků se nedočkají „nájezdu vandalů a sprejerů.“ Snad si zaslouží naši ohleduplnost a úctu.

Chodníky a parkoviště v obci

Je hotový chodník v ulici Lánová. Umožňuje bezpečnou chůzi občanů na autobusovou zastávku a do prodejny. V tomto prostoru byly občané nuceni chodit po komunikaci. Následně byl dokončen chodník kolem kostela na hřbitov. Nové parkoviště mezi hřbitovem a kostelem bylo v průběhu prací rozšířeno na 7 parkovacích míst. Bude proveden větší zábor farního pozemku par.č. 74. Nové bude i parkoviště v ulici Hájek (pod vyústěním ulice Školní) na hranici parku.

Víceúčelový objekt čp. 530 na hřišti

V neděli 27. května proběhlo slavnostní otevření víceúčelového objektu na hřišti – hasičské zbrojnice a ubytovacích prostorů. Celý objekt byl opravován ve dvou etapách. Původní stará část – prostory tenisu a volejbalu v

r. 2015 v částce asi 890 tis. Kč. Práce zajišťovaly u firem sport. kluby a hradila obec. Následně bylo provedeno výběrové řízení na stavební práce spočívající v rekonstrukci zbývajících starých prostorů a přístavbě nových prostorů pro hasičskou klubovnu a ubytování. Smlouva o dílo (SOD) byla na částku 4 036 tis. Kč. Část prací provedla obec a skutečné náklady byly ve výši 3 622 tis. Kč. Práce byly ukončeny do 28. 2. 2018. Na vybavení vnitřních prostorů, úpravy venkovních prostorů jsou do 05/2018 náklady asi 180 tis. Kč.

Výstavba bytů pro sociální bydlení

Hospodářské noviny na své titulní straně v pátek 22.6.2018 uvádí: Bydlení se stává nedostupným luxusem. Článek se týká zdražování nákladů na bydlení především ve velkých městech. Dotýká se však i bydlení na venkově, které se též stává méně dostupným. Stát v současnosti poskytuje dotace ve výši 90% nákladů na řešení sociálního bydlení v obcích. Mezi jinými je zde možné ubytovat:

- muže a ženy v seniorském věku,
- osoby přechodně bydlící u svých příbuzných nebo přátel,
- osoby, které dostali výpověď z nájemního bytu a
- osoby žijící v nevhodném objektu.

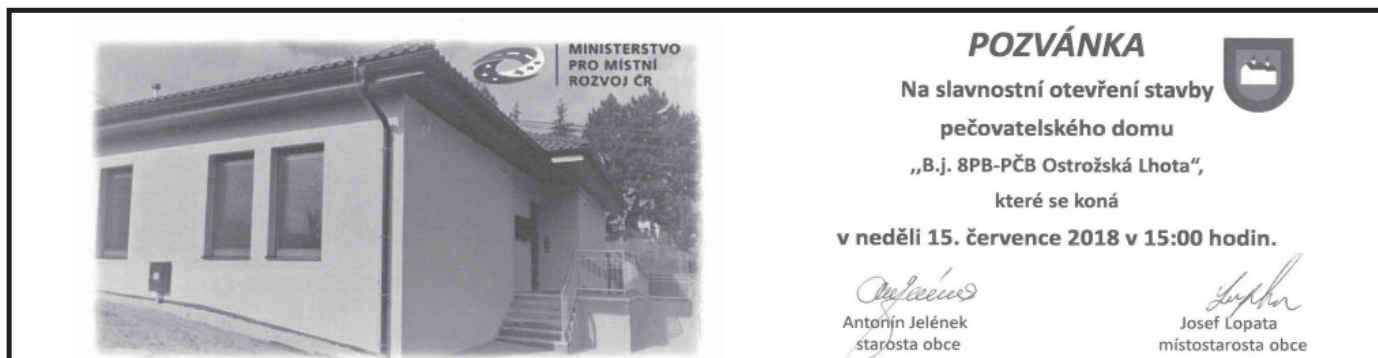
Přijetí tohoto projektu mohlo umožnit obci výstavbu bytů nad MŠ. Kdo nemá v současné době kde bydlet?

1. Maminka s dvěma dětmi,
2. Rodina s dvěma dětmi (v současnosti pouze nájem),
3. V případě demolice nevhodných obecních bytů čp. 252 – všichni nájemníci,
4. Další žadatelé o pečovatelský byt, kteří nesplňují podmínky (asi 2 osoby).

Záchytné nádrže Přední hony.

Probíhají práce na dokončení horní záchytné nádrže. Celý projekt je realizován a financován Státním pozemkovým úřadem ČR. Následně bude převeden na obec.

VOLEBNÍ PROGRAM Hnutí - Pnutí NNNNNNNNOOO (NÁPADY NA NIČEM NEZÁVISLÝCH NE NETEČNÝCH NEZAUJATÝCH NAHODILE OSLOVENÝCH OBČANŮ OSTROLHOTSÝCH)

Napadlo mě oslovit náhodně vybrané občany a poprosit je ve slovní anketě na názory na určité věci týkající se Ostrožské Lhoty. Anketa probíhala 2016-2018. Z ankety vplynuly nápady, které by možná zaujaly i širší veřejnost.

Tady jsou:

Hřiště - pěkné, ale málo míst pod střechou, zastřešit parket, vybudovat stánky na volné půdě mezi bránou a toaletami. U plážáku chybí sociální zázemí s vodou (na zimu vypouštět) a WC Toi-Toi.

MŠ - proti zlodějům a sprejerům vybudovat byty nad technickou částí. Že by tam bydlely kriminální živly je výmluva.

Parkoviště - vytvořit parkoviště mezi MŠ a Sportovní halou, stačí vysypat drtí. Umožnit průjezd sanitky až k lékaři. Využití doktoři, MŠ, Sport. hala, autoopravna.

Burešín - pergolu u Lidového domku prodloužit až po schody Antonína Hejny. 363 dní v roce ukliděná auta z komunikace, 2 dny rozložení stolů a lávek při akci v Lidovém domku - nemusí zabírat cestu a nemusí se sedět na slunci.

Mlýn - s pomocí nadace, mlynářského cechu, majitelů, obce a občanů obnovit původní venkovní vzhled - fasáda a zasklení oken. Vnitřek - stačí vymést horní patra a udělat ukradené schody, z přízemí vyklidit nepořádek po JZD a Čajkovi. Tento stav nezavinili majitelé, ani ostrožané, ani

hlučané. Mlýn by sloužil k prohlídce, kultury není nikdy dost. Prostranství před mlýnem by taky zasloužilo vysypat drtí.

Lánky a jiné problémové ulice - vykoupit jeden starý dům a udělat parkoviště, jinak nefungují popeláři, v zimě údržba, nejde přijet k domům s nákladem.

Stavební místa Brodské - nikdo prý stejně nechce dělat na poli a mladí odchází jinde, nemá cenu říkat, jestli jsou zájemci, ale nachystat a čekat....mladí jsou rychlí a netrpěliví.

Dědina - vykoupit starý dům (Vavřínkovo) a vybudovat bezbariérovou KNIHOVNU. Je sice v Centru Otevřená škola, ale čím dál víc je čtivých důchodců, pro které by byl svátek jít si vybrat knihu očima, rukama, srdcem. Vedle domu vytvořit komunikaci, která by se spojila přes humna s komunikací u domu Přemysla a Moniky Mazurkových. Prý je nesmyslné tuto možnost výstavby ve svých humnech navždy pro další potomky zavrhnout.

Obecní úřad - vybudovat bezbariérově na místě Býkáren, s obřadní síní v podkroví.

V obecním domě - obnovit kino, obnovit funkčnost jeviště pro divadlo a různá vystoupení. Ve dvoře vybudovat oddychovou zónu krytou pergolou pro účastníky různých oslav a podobně. Na galerii obnovit vyvýšená sedadla, jako dříve. První patro obecního domu využít na

různé salonky. Mládež v Ostrožské Lhotě ve večerních hodinách má k dispozici jenom hospody. V hostinci vybudovat větší kuchyň - šikovní kuchaři v obci jsou.

Vykoupit dům po Janu Kaňovi stoláři a vybudovat tam domov pro seniory - krásné prostředí s procházkami po rovině a občasným kulturním zážitkem v parku.

Sloupy el. vedení s předstihem odstranit z míst, kde vytvoří nepřekonatelný problém buď soukromé nebo obecní výstavbě.

Bylo by potřeba udržovat a zpevnit polní vyježděné cesty dosypáním drtí, ať se prý nekazí malá zemědělská technika a auta. Na to nemusí být drahý projekt, to se dá kdykoliv zrušit a odhrnout jinam. Že to nejde, je jen výmluva a podcenění situace.

Dotázaní lidé, kteří se chtěli zamyslet a nechtěli jen nadávat, se shodli na tomto: lidé, kteří nemají výhled na 50 až 100 let dopředu, ať se prý do voleb ani nehlásí, jsou to brzdy. Všichni snahu maří jen proto, že to není jejich strana a vlastní nápad a hlasují proti jen ze závisti a nenávisti.

Já za sebe říkám to, co říkala moje stařenka ročník 1908, která byla velmi šetrná, že na dobrou věc se mají dát peníze. Na peníze se zapomene a dobrá věc zůstane.

Za všechny dotázané, jejichž jména jsou k dispozici, Vám přeje vše dobré

Ludmila Hájková

PODĚKOVÁNÍ

Oprava silnice III/4991

Poslední neopravený úsek silnice z Ostrožské Lhoty se stal minulostí. Začátkem června začaly práce na opravě silnice do O. N. Vsi. Vlastníkem silnice je Ředitelství silnic Zlínského kraje. Chci i ve zpravodaji jménem obce poděkovat vedení ŘSZK za provedenou opravu.

*Antonín Jelének,
starosta obce*

První a poslední

Uzavřel se jeden lidský život. Dovolte mi však otevřít knihu o obci na str. 144, kde můžeme v zápise z r. 1944 číst:

...jak se dovídáme z farní kroniky, je v obci uspořádána na Pondělí svatodušní jízda králů. Králem byl Antonín Šuránek z č. 73....

Byl prvním a taky posledním, protože se v této tradici nepokračovalo.

V tradici se nepokračovalo, on však od koní nikdy neodešel. Nezůstal sedět na koni jako krojovaný král. Král, jemuž je třeba projevat poddanost. Zůstal u těžké práce s vozem a pluhem. V zaměstnání i na našich záhumenkách. Dnes se toto slovo stává slovem neznámým. Starší však ví, kolik to bývalo práce. A pluh býval s přibývajícím prací a věkem stále těžší a těžší. Nebylo to jen živobytí, ale i pomoc ostatním lidem. Brázda za brázdou se vrývala do půdy a do lidských srdcí. Uzavřela se cesta našeho člena mezi námi a pomyslně vykročil na cestu novým životem, životem mimo tento svět. Nám zůstává víra, že život zemřelého došel naplnění a duše po zásluze spočine ve věčné blaženosti.

Dovolte, abychom se těmito slovy rozloučili se zemřelým Antonínem Šuránkem jménem všech členů Místní organizace KDU – ČSL, kteří budou s úctou vzpomínat na jeho památku.

Za MO KDU – ČSL Antonín Jelének, Anna Machová

Tak trochu jinak o GDPR

Jistě jste již zaznamenali fenomén dnešních dnů GDPR neboli General Data Protection Regulation, česky - ochrana osobních údajů.

Dne 25. května letošního roku začalo platit ve všech členských zemích obecné nařízení Evropské unie. Kdo se touto problematikou zabývá, ví, že v České republice platí zákon 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ale toto evropské nařízení je trochu jiný a vyšší stupeň.

Určitě jste si jako občané povšimli, že s blížícím se datem zahájení platnosti nařízení se stupňovala nervozita na všech úrovních úřadů, škol, malých i velkých firem. Na internetu se objevovaly mnohdy nic neříkající informace, nebo informace, které si protiřečily. Ministerstva mlčela a úředníci zůstávali bezradní. Relativně klidní mohli zůstat občané, jelikož naše osobní údaje už dávno před platností tohoto nařízení získali „koumáří“ např. z údajů z katastru nemovitostí -mnohdy i s rodnými čísly.

Co je tedy osobní údaj? Dle Ministerstva vnitra je to jakýkoli údaj o osobě, která může být na základě tohoto údaje buď přímo, nebo nepřímo ztotožněna.

Slovy normálního člověka – jméno a příjmení, věk, datum narození, rodný stav, adresa, telefon, fotografie, číslo občanského průkazu, etnický a rasový původ, náboženství, biometrické údaje (otisk prstu, snímek obličeje apod.), e-mail, IP adresa (zjednodušeně řečeno adresa počítače v počítačové síti) a další.

Co GDPR přinese občanům?

Kromě více papírování, možná chvilku klidu od obtěžujících telefonátů neznámých firem.

Osobní údaje mohou být zpracovávány

- buď na základě veřejného zájmu, nebo výkonu veřejné moci (např. na úřadech),

- při plnění nebo uzavírání smluv,
- při plnění právní povinnosti (např. v zaměstnání),

- a ještě v několika dalších případech stanovených tímto nařízením EU, nebo
- na základě Vámi uděleného souhlasu (např. u lékaře, v knihovně, v některých případech na obecním úřadě, ve školách, bankách, u sportovních klubů a v různých jiných institucích).

Ale máte právo

- požádat o přístup ke shromažďovaným údajům o své osobě,

- být informováni, za jakým účelem se Vaše osobní údaje zpracovávají,
- požádat na vymazání údajů o své osobě, pokud nejsou třeba pro daný účel, nebo pominul účel, pro který byly shromažďovány nebo byly zpracovány protiprávně,
- odvolat svůj souhlas se zpracováním osobních údajů, pokud zpracování není předmětem zákonné povinnosti,
- podat stížnost u dozorového úřadu.

Tímto krátkým příspěvkem jsem Vám chtěla zjednodušenou formou podat informace o tom, co můžete očekávat od tohoto nového nařízení EU. Celé nařízení a procesy s ním spojené jsou složité a teprve až čas ukáže, jak se s ním všichni popereme. Pokud jste „kamarádi“ s internetem, ministerstvo vnitra má na svých stránkách docela dobře popsány i situace, se kterými se můžete setkat v rámci ochrany osobních údajů neboli „džít dý pí ár“.

Jedna rada nakonec – čtěte pozorně souhlas se zpracováním osobních údajů, který Vám někdo dá k podpisu, aby se opravdu týkal jen té záležitosti, kterou potřebujete řešit.

Ing. Eva Zajícová

Ostrožská Lhota je hezká obec

Vážení spoluobčané.

Pomalou končí poslední rok volebního období, což znamená, že dojde ke změnám v poslaneckém kolektivu. Komunální volby nás čekají začátkem měsíce října a do té doby budou strany bilancovat a hodnotit své volební programy, prezentovat výsledky, jak se je podařilo naplnit.

Jelikož pracuji v Obecním zastupitelstvu s malou přestávkou od roku 1976, dovoluji si malé bilancování práce.

Popravdě a v rámci objektivitu, jako občané Ostrožské Lhoty, musíme s hrdostí říct, že naše obec se každým rokem mění. Mění se z pohledu života v ní, díky občanské vybavenosti k lepšímu životu, který požaduje moderní doba i nároky na celkové dění.

Do volební soutěže šly strany s různými programy, různými myšlenkami a podle toho byly taky oceněny vašimi hlasy, vaší přízní.

KSČM v Ostrožské Lhotě od roku 1990 aktivně pracuje jako strana v opozici. Nemyslím si, že by ale o naší práci a aktivitě nebylo slyšet. Těm, kdo sledují naši práci, ví, že dokážeme prosadit své myšlenky do celkových výsledků. Byla by to dlouhá řada vyjmenovat všechno, co jsme prosadili od r.1990. Jenom vzpomenu výhodné půjčky pro občany, se kterými se pracuje stále a které zde nastartoval J.Páč. Aktivní vystupování F.Kotacký (bohužel není již mezi námi), poctivou práci V.Bajgarta a dalších našich členů.

Z občanské vybavenosti si jistě vzpomenete na prosazování na našem území, zatím největší stavby ČOV. Mohu říci, že za tímto cílem jsme šli tvrdě každé volební období. Ocenili jsme tehdejší snahu vedení obce, že se nebálo uskutečnit tuto akci, která teď slouží svému účelu.

Je taky pravdou, že jsme se dokázali vyhradit k některým dílům a mnohdy se podařilo změnit názor v hlasování a to hlavně v tomto volebním období. I bilancování volebního

programu vyznívá příznivě z hlediska našeho pohledu. Kdo zná naše cíle volebního programu, mně dá jistě za pravdu. Já tímto děkuji radě obce i zastupitelstvu, že v mnoha věcech jsme našli stejnou řeč.

V letošním roce budeme vzpomínat 100. výročí založení vzniku republiky. Bývá dobrým zvykem, že k významným výročím vždy oceníme práci lidí, kteří se nějakým způsobem zasloužili dlouhodobě o něco významného, co ovlivnilo v dobrém život v obci k prospěchu jiných. Jsem přesvědčen, že jsou mezi námi takoví lidé, kteří by si ocenění zasloužili. I pro mě končí volební období. Založení republiky se datuje po nových volbách a nevím, zda budu moci do toho mluvit. Pokud bude vedení obce využívat tuto příležitost, dovoluji si navrhnout některé spoluobčany na ocenění jejich práce právě k tomuto datu.

Jedná se o pana Václava Bajgarta za jeho přínos a působení ve veřej-

ném životě v obci. Ludmilu Hájkovou za obětavost a rozvoj kultury, práci s mladými lidmi, Marii Šálkovou za dlouhou obětavou práci na propagaci obce po celé ČR, práci s mládeží.

A mám ještě jeden návrh, který mladým lidem mnoho neřekne, ale já jsem přesvědčen, že osloví všechny, zvláště ty, co si pamatují její práci pro obec a to bez rozdílu vyznání. V obci není snad rodiny, kterým by nějakým způsobem nepomohla, neporadila. Jedná se paní Zdena Žajdlíkovou (v současné době v penzionu v Hluku).

To jsou má přání a zároveň návrhy na ocenění práce pro lidi, kteří se nezvratně zapsali do života obce Ostrožská Lhota.

Vážení spoluobčané, pokud přečtete tyto řádky do konce nezbyvá mně než Vám poděkovat. Děkuji Vám za podporu, přízeň a to jak v minulosti, tak v budoucnosti. Přeji Vám všem pevné zdraví, štěstí a mír.

Za ZO KSČM Ostr.Lhota
Skopal Pavel

Členové Ostrožsko-Lhotského divadla

Vás zvou na letošní premiéru komedie

Zase ti tupitelé

Autor: Petr Tomšů

Kdy: pátek 10. srpna ve 20.00 hod.
neděle 12. srpna ve 20.00 hod.
Kde: sál obecního domu

Těšíme se na Vás, přijďte se pobavit.

Za Ostrožsko-Lhotské divadlo
Eva Zajícová

Já a osmašedesátý.....

Vzpomínka na den před padesáti lety očíma dvanáctileté školačky.

Prázdniny. Je středa 21. srpna 1968. Probouzím se, protože slyším nějaký ruch a hlasy z kuchyně: Co je? Takový ruch je u nás, když se jede na pole, ale žně už jsme měli, brambory jsme vždy kopalí až 1. září. Co je? Že by se u nás mělo malovat? To vždy používala moje mamka, abychom já a bratr rychle vstali. Vešla do pokoje a řekla: „Děcka stávat, bude sa líčit.“ To znamená vyklidit věci. Občas to byla i pravda, ale nikdy jsme to nevěděli a naletěli pokaždé. Tedy aspoň já. Bratr byl v tomto odolnější a počkal. Pak už přišla maminka s trochou studené vody a pokropila ho.

Vzrušené hlasy neutichají, rachot náradí nakládaného na vůz také nic, příprava na „líčení“ také nic. Tak co je? Snažím se usnout. V tom přišla mamka: „Honem stávaj, mosíš jít kúpit sůl.“ a pokračuje: „Já už sem tam byla je vyprodaná, dovezú druhú, ponáhľaj sa.“ To je divné, že by si naše prase zlomilo nohu a musíme udělat narychlo zabíjačku? Nikdy jsme nezůstali bez zrnka soli. Tak co se děje?

No nic, oblékla jsem si tričko, dívčí modré trenýrky se zadní kapsičkou, nějakou sukni a šla jsem koupit sůl. Bydleli jsme v Hájku Za humny (dnešní Školní ulici) a šla jsem tedy do obchodu k Friedrichům, tak se jmenovali majitelé obchodu, než jim ho sebrali. Cestou jsem přemýšlela o tom, že mi chybí domalovat 4 karty, abych je mohla použít ke hře. Totiž, většina dětí měla svoje karty ručně namalované na tvrdém papíře, které jsme si postupně nasbírali z papírových obalů od rýže. Dno i vršek tvořila právě taková výztuha z tvrdého papíru se zaoblenými rohy, stejně jako měly opravdové hrací karty, jenže trochu menší. To však nevedlo, protože přesně vešly do kapsičky vzadu na dívčích modrých trenýr-

kách, ve kterých jsme chodily do tělocviku. Takže až donesu sůl, tak si honem dodělám ty karty a půjdu ven. Karty byly nutné, protože když zapršelo, tak jsme se schovali k někomu do vchodu („do vidánku“) a už jsme hráli – na Zamrzlíka, na Vojnu, Vole lehni, Kohúty, nebo nám dovolili starší kluci se dívat, jak hrají Zduráka. Jak přestalo pršet, tak jsme pokračovali hrami venku. Já jsem vždy měla kolem pasu ovázané švihadlo, popřípadě menší míč. To na „vyvolávku“, kterou jsme hráli u autobusových garáží házením míče o Machův štít. Machům to nevedlo.

No ale teď musím přinést tu sůl. Proč sůl? Ze školy jsem věděla, že sůl se kope v zemi, ale ne všude, takže není asi vždy po ruce, jako obilí co má každý své a může si pomlet i na mouku. Věděla jsem, že máme i ve chlévě kus průhledného kamene, co je sůl. Maminka mi ukazovala obrázek, jak znetvoření jsou lidé i zvířata, když jim chybí něco z té soli.

Když jsem dorazila k obchodu, řada lidí byla až po Chmelařovo. Byly tam děti, byli tam i dospělí. Tam jsem teprve pochopila, co se asi děje. Dospělí nadávali, že nás obsadili „Rusi“, že dojelo moc vojáků, tanky a že bude asi válka. Tak proto všichni tak nakupují, aby si udělali zásoby. Bylo to pro mě zklamání. Můj dvanáctiletý mozek odmítal přijmout, že by to Sovětský svaz udělal, když nám ve škole říkali, že je tam všechno velké a nejlepší, že jsou tam nejlepší a nejchytřejší lidé na celém světě.

Vtom přijelo k Místnímu národnímu výboru auto a z něho vystoupila naše pionýrská vedoucí Lidka Frantová s Josefem Vojtkem. Lidka měla stříbrné krátké šaty a krásné lodičky a šla se vdávat. Lidé ve frontě říkali, že bude mobilizace a tak, že se berou už dnes ve středu.

Jak jsme tak čekali na tu sůl, tak v nás dětech narůstalo rozhořčení a domluvili jsme se, že něco uděláme. Sůl jsme dostali a zanesli domů, ale hned po tom jsme měli sraz na mostě. Někdo přinesl v kýblíku vápno a štetku a na chodníky u zábradlí mostu jsme napsali rusky: „Okupanti iditě domoj.“ Mysleli jsme, že tanky tudy pojedou a byli jsme velmi zklamaní, že tanky jely jen po hlucské silnici a ne přes naši obec. Nápisy tam ale vydržely déle než rok, než je umyl déšť. Naštvaní na Rusy v nás vydrželo až do 8. třídy, kdy jsme neustále provokovali soudruha učitele Oujezdského, který nás učil občanskou výchovu, dotěrnými otázkami, co znamená slovo „dočasně“ a kdy už ti Rusi vypadnou z naší země? Provokovali jsme tak vytrvale, že nás pět spolužáku obdrželo ředitelskou důtku. V 9. třídě jsme se zklidnili a po vyjití ze školy jsme mnozí vstoupili do nové organizace Socialistického svazu mládeže. Kupodivu naši nic nenamítali, i když komunisty rádi neměli. Otec byl v roce 1956 vyhozen z práce, protože jeho otec nechtěl vstoupit do družstva. Otec byl pokutován za to, že předsedovi MNV vytkl, že na svou práci nestačí, byl pokutován za to, že měl jednomu komunistovi zabít psa (pes se za měsíc našel, byl za fenou v Oboře). Otec komunisty neměl rád, ale ne všechny např. Františka Skopala rád měl. Můj otec byl zlostný, ale spravedlivý. Jemu se neomluvil nikdy nikdo a on o to ani nestál. Možná, že lidi nerozlišoval podle stran, ale jaký je kdo k lidem. Možná věděl, že mě Svaz mládeže nezmění, ani mi neublíží. V každém případě na atmosféru středy 21. 8. 1968 jsem dosud nezapomněla.

Ludmila Hájková

SBĚRNÉ MÍSTO OSTROŽSKÁ LHOTA

Provozní doba:

DUBEN – LISTOPAD

- středa 14:00 - 18:00 hod.
- sobota 7:00 - 13:00 hod.

PROSINEC – BŘEZEN

- sobota 7:00 - 13:00 hod.

Správce sběrného místa:

Bedřich Doležal,

tel. 732 517 593

Obec Ostrožská Lhota,

687 23 Ostrožská Lhota 148

Na sběrné místo

je možno zdarma vyvézt:

STAVEBNÍ ODPAD - odpad vzniklý při rekonstrukci domů - cihly, tašky, části keramických obkladů, omítka

NEPATŘÍ SEM - azbest = eternitové desky, odpad znečištěný olejem, sádrokarton, lepenka, beton

OBJEMNÝ ODPAD - odpad velkých rozměrů - vyřazené kusy nábytku čalouněné (sedací soupravy, židle), molitan, umyvadla, matrace, koberce, podlahová krytina, znečištěný polystyren ze staveb, lyže, porcelán, keramika, sádrokarton, luxfery se zbytkem omítky, sádrokarton, pytle od směsí, novodurové potrubí, oblečení

NEPATŘÍ SEM - pneumatiky, barvy, postřiky, ředidla, lepenka, nový polystyren

DŘEVO - stavební odpadové dřevo např. dřevěné rámy oken, prkna, trámy, surová, laminovaná nebo dýhovaná dřevotříská, obalové materiály, palety

BIO ODPAD - rozložitelný odpad ze zahrádek - tráva, listí, piliny, hobliny, dřevěné odřezky

NEPATŘÍ SEM - zbytky jídel, větve, stromy, tůje, tuky, oleje

PAPÍR - noviny, časopisy, knihy bez desek z PVC, reklamní letáky, kartony

NEPATŘÍ SEM - nápojové kartony, kopíráky, voskovaný papír, papíry od olejů a potravin, papírové kapesníky, pleny, role od koberců, pytle od směsí

ELEKTROODPAD - veškeré elektrické spotřebiče, včetně el. spotřebičů na baterie

PLAST - hračky, plexisklo, fólie, igelit, kbelíky, kanystry

NEPATŘÍ SEM - novodurové potrubí, polystyren, hadice, plachty, obaly od barev a nebezpečného odpadu

HALUZE, VĚTVE - haluze ze stromů, tůje, stromky

SKLO - veškeré sklo z oken, dveří, barevné sklo, drátosklo, zrcadlo, autosklo, polystyren čistý

NEPATŘÍ SEM - barevné sklo

Občané dovezený materiál roztrídí do jednotlivých kontejnerů podle druhu odpadu.

Do sběrného dvora nelze vyvézt směsný komunální odpad z domácností.

Zeminu lze uložit po dohodě se správcem (Josef Mach) na skládce Močidla. Uložení zemin je zpoplatněno.

Autobusové spojení

Ostr. Lhota – Uh. Hradiště	Uh. Hradiště – Ostr. Lhota
4:17 hod.	4:50 hod.
5:00 hod.	5:30 hod.
6:00 hod.	6:40 hod.
6:45 hod.	8:20 hod.
7:05 hod.	10:00 hod.
8:50 hod.	11:30 hod.
10:55 hod.	13:15 hod.
12:10 hod.	14:50 hod.
12:45 hod.	15:25 hod.
14:20 hod.	16:25 hod.
15:30 hod.	17:45 hod.
17:28 hod.	19:15 hod.
19:45 hod.	21:40 hod.
20:27 hod.	23:05 hod.
22:46 hod.	
Ostr. Lhota – Hluk	Hluk – Ostr. Lhota
5:11 hod.	4:12 hod.
6:05 hod.	6:38 hod.
6:21 hod.	12:02 hod.
13:39 hod.	14:13 hod.
14:57 hod.	15:08 hod.
15:47 hod.	20:19 hod.
18:09 hod.	22:41 hod.
22:04 hod.	
23:26 hod.	
Ostr. Lhota – Veselí nad Mor. (přes Ostr. N. Ves)	Veselí nad Mor. – Ostr. Lhota (přes Ostr. N. Ves)
5:10 hod.	4:35 hod.
10:55 hod.	5:40 hod.
12:45 hod.	6:30 hod.
15:15 hod.	14:25 hod.
15:30 hod.	17:25 hod.
	22:12 hod.

Důležitá telefonní čísla

Obecní úřad - kancelář	606 028 041	Prodejna Jednota	572 598 117
Obecní úřad – starosta	725 121 038	Prodejna Enapo	572 598 728
MUDr. Mezulianik	732 618 815	Prodejna Ostrožsko, a.s.	721 820 162
MUDr. Vojtíková	604 736 675	Cukrárna Budařovi	608 726 980
MUDr. Kliment	572 693 222	Pohostinství Na Obecním	737 314 895
MUDr. Mrazíková Uh. Ostroh	572 591 122	Hospůdka na hřišti	777 775 369
MUDr. Juřenčák Uh. Ostroh	572 592 406	Kuchyně Kotačka	731 560 235
Pošta Ostr. Lhota	572 598 710	Autobusové nádraží	
Farní úřad	733 741 233	Uh. Hradiště - informace	572 524 423
Základní škola	572 598 727	Policie Uh. Ostroh	974 678 781
Mateřská škola	572 598 759	Městský úřad Uh. Ostroh	572 430 521
Jídlna ZŠ	730 155 366	NOEL poruchy	607 866 813

Těšíme se na vás
v nově otevřeném
masážním studiu
pro ženy

N A B Í D K A :

- KLASICKÉ MASÁŽE
- RELAXAČNÍ MASÁŽE / s vonnými oleji /
- HAVAJSKÉ MASÁŽE / Lomi Lomi /
- MASÁŽ LÁVOVÝMI KAMENY
- DETOXIKAČNÍ MEDOVÁ MASÁŽ
- BAŇKOVÁNÍ
- INFRAASAUNA
- PARNÍ BYLINNÁ SAUNA

Kouzlo Doteků

Jiráskova 544
Uherský Ostroh 687 24
Tel.: 732 606 415 | Volejte prosím po 18.00 hod. nebo napište zprávu!

www.masaznistudiojanet.net
e-mail: masazni.studio.janet@seznam.cz

Společenská kronika

Noví občanci

Lukáš Zámečník, č.p. 234
Vít Adámek, c.p. 335

Jubilanti

80let

Ladislav Zelený, č.p. 55
Vlastimila Krchňáčková, č.p. 443
Božena Bartošová, č.p. 178
Marie Malušová, č.p. 253
Ludmila Hájková, č.p. 79

85 let

Anna Vaněčková, č.p. 283

92 let

Antonín Šuránek, č.p. 73

Manželství 50 let

Marie a Josef Polehňovi, č.p. 35

Manželství 60 let

Anastazie a Antonín Ambrozovi, č.p. 266

Uzavřené manželství

Helena Hajduková a Josef Žajdlík, č.p. 515
Božena Kubíková a Petr Hyrák, č.p. 168

Úmrtí

Vlastimila Hendrychová, č.p. 66
Antonín Ambroz, č.p. 266
Milan Tureček, č.p. 322
Antonín Šuránek, č.p. 73
Lubomír Mička, č.p. 161

VZPOMÍNKA NA DOBRÉHO A OCHOTNÉHO ČLOVĚKA STRÝCA ŠURÁNKA

Určitě to znáte také ze „své“ vesnice, žili v ní lidé, dnes už jich je velmi pomálu, kteří téměř nikdy tuto vesnici neopustili, byli s ní spojeni, jako je spojena matka pupeční šňůrou se svým dítětem. K takovým lidem patřili i strýc Šuránek - koňák.

Pamatuji si ho od prvních dětských let, a pamatuji si ho - jak jinak - vždy a vždy s koňmi. Ať člověk procházel dědinu, ať šel do míst, kde jsou záhumenky, nebo na nějaké akci, vždy tam byli koňe. A s nimi strýc Šuránek.

Ten obrázek se neměnil desítky let. A i když je začaly trápit už s hodně vysokým věkem zdravotní problémy, strýc pořád žil se svou dědinou. Při každém hodovém průvodu, kdy s postupem času ubývalo lidí u baráků, kteří sledovali průvod, jeden pár nikdy před svým domem nechyběl - strýc Šuránek se svojí tetičkou...

Mimochodem, když mi přišla v sobotu zpráva o jejich odchodu z tohoto světa, bylo to přesně v den, kdy na Antonínku začínala hlavní pouť. A já si vzpomněl na chvíle, kdy jsem v minulosti na Antonínku přišel tak brzy, abych viděl, kdo vůbec první z těch mnoha tisíc lidí sem na tuto nádhernou pouť přichází - byli to strýc Šuránek. Šli tak brzy, aby chytili místo i tetičce, která přišla později.

Nejde spočítat hodiny, který strýc Šuránek pomáhali s koňmi druhým lidem, bylo by to obrovsky vysoké číslo. Nebyla ve vesnici snad jediná rodina, která by neměla pole nebo políčka, a všeci potřebovali pomoc strýca Šuránka. Nevím, jestli někdy odmítli. Ale myslím, že nikdy. Pokud neodmítli proto, že už pomáhali jinde. Cena? Však to znáte. Slovácká měna. Slivovica. Penězama sa moc neplatilo. Měly jinou hodnotu než dnes. Stejně jako měla jinou hodnotu práce. Čím udělá větší „kariéru“, tím je více veleben, ale největší smysl má práce drobná, mnohdy nenápadná

práce pro lidi ve svém okolí.

Pokud si dobře pamatuji na strýcovo vzpomínání před několika lety, koňe milovali nade všecko - však to také po nich zdědil jejich syn, stejně jako jejich obětavost. S těžkým srdcem dávali koňe do družstva, ale zatímco pro mnoho jiných lidí to v minulosti znamenalo konec kontaktu s koňmi, strýc Šuránek s nimi zůstali i nadále - byť už to bylo v družstvu.

Dnes už možná moc nechápeme lidi, kteří celý život zůstali se svou vesnicí. Moderní je cestovat, občas závidíme těm, kteří vykoučili ze své vesnice ven a usadili se stovky či tisíce kilometrů od svého rodného domova. Nikdy jsem nepochopil, jak si někdo může zvyknout žít jinde, než kde zapustil své kořeny v dětství. Jsem přesvědčený, že největší smysl může dát člověk svému životu mezi lidmi, s kterými vyrůstal, stejně jako s jejich příbuznými, kteří se rodili a rostli v jeho bezprostředním okolí. K takovým lidem má člověk přece nejbližší se všemi radostmi i starostmi.

Strýc Šuránek žili se svou Lhotou od první do poslední chvíle, měli

k mnoha lidem velmi blízký vztah a mnozí lidé měli ten nejbližší vztah k nim. Lhoťané, a nejen ti, je měli rádi, vždyť s jejich přítomností přicházela pomoc v práci - a pomocník v práci i nesnázi je ten nejméně vítanější i nejlepší člověk na světě.

Takových pomocníků bohužel ubývá, odcházejí stejně jak strýc Šuránek. Vzpomínka, která ale na něho zůstane, ale přetrvá další generace. Bude žít dál jako vzpomínka na každého, koho jsme měli rádi a jen těžko jsme si dovedli svou vesnici bez něj představit.

Strýc Šuránek už spí svůj věčný spánek v krajině pod Antonínkem, stejně jako ho tam budeme spát dříve či později my všichni ostatní. Každý tady na zemi zanecháme po sobě svůj vlastní příběh, který budou živí vyprávět různorodým způsobem. U strýca Šuránka se ale zcela jistě všichni v jeho životním příběhu shodnou - byli to dobrý a ochotný člověk, který budou chybět nejen svým blízkým, ale i nám všem ostatním.

RADEK BARTONÍČEK

Antonín Šuránek koňe miloval. Fotka je z června 2010.

FOTO: LENKA FOJTÍKOVÁ

O zaniklém Smíchovu a Sezemínu

V blízkosti kopce s kaplí sv. Antonína Paduánského (350 m n. m.) stávaly ve středověku dvě dnes již zaniklé vesnice (obr. 1). K oběma se vztahují písemné zmínky, díky nimž známe jejich jména: Smíchov a Sezemín. Nejstarší dochovaný písemný záznam pochází z roku 1362. Jedná se o zápisy v pamětní knize Uherského Hradiště (Liber negotiorum civitatis Hradisch), podle nichž byli obyvatelé Smíchova (Smycho) a Sezemína (Czasam) povinni platit do Hradiště mostné za Kunovickou bránu, a to ve výši jedné měrice pšenice z lánu (de laneo quolibet unam metretam siliginis).

Druhou a současně poslední písemností, v níž obě vsi figurují, je listina sepsaná v Brně dne 26. března roku 1371 (obr. 2). Jde o závět moravského markraběte Jana Jindřicha (1322 – 1375), který byl bratrem českého krále Karla IV. (1316 – 1378). Jan Jindřich v ní odkazuje svému druhorozenému synu Janu Soběslavovi (1355 – 1380) část markraběcího majetku, k němuž patřilo také ostrožské panství – tj. město Uherský Ostroh (Ostroh) a vesnice Blatnička (Blatnicz), Ostrožská Lhota (Majori Lhota – Větší Lhota), Sezemín (Sezeme), Smíchov (Smichow), Blatnice pod Svatým Antonínkem (Latnicz Antiquo – Stará Blatnice), Milokoš (Nimkoss) a Kvačice (Gwacicz).

Zaniklý Smíchov se nejspíš nacházel na katastru dnešní Blatnice pod Svatým Antonínkem, a to v polní trati „U studní“ (též „Nivky u studní“) na jihovýchodním úpatí Střečkova kopce (360 m n. m.). Dlouholetou pozornost věnoval této středověké vsi blatnický rodák František Vyskočil, který se zajímal o historii a kulturu rodného kraje. Povrchovými sběry a sondážemi nashromáždil zejména značné množství keramických zlomků z 13. – 14. století. V terénu identifikoval prohlubně, které působily dojem propadlých sklepů.

Koncem 60. let 20. století hledal pozůstatky Smíchova v trati „Široké pole“ Robert Snášil, archeolog ze Slovácckého muzea v Uherském Hradišti. Tato poloha se ovšem podle soudobých map nachází severovýchodně od Střečkova kopce na hluckém katastru. Od místa zvaného „U studní“ je vzdálena vzdušnou čarou cca 2 km. R. Snášilovi se při povrchovém průzkumu podařilo rozpoznat pozůstatky jednotlivých, od sebe navzájem dosti vzdálených usedlostí. Tvořily je nízké roztahané kamenné destrukce. Objevil také zbytky sklepů a roubenou studnu.

O záchranu archeologických nálezů vyoraných na polích „U studní“ se v nedávné době zasloužili mj. také členové Spolku přátel historie v Ostrožské Lhotě: Jaromír Páč, Josef Páč, Ing. Miroslav Páč, Miroslav Šálek a Martin Dufka. Jedná se především o keramiku. Získané střepy pochází nejčastěji z hrnců a hrncovitých nádob, případně ze džbánek a mís. Výzdobu reprezentuje horizontální žlábkování a různé druhy kolků, výjimečně i vlnice. Po-

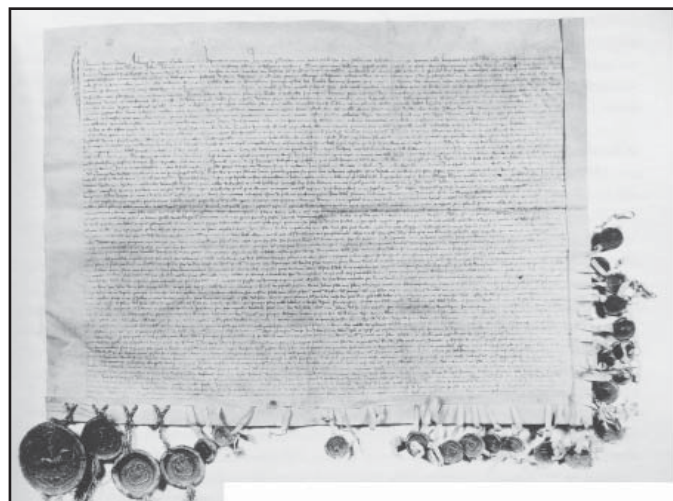
dle archeoložky Dany Menouškové ze Slovácckého muzea v Uherském Hradišti lze střepový materiál datovat převážně do druhé poloviny 14. až počátku 15. století. Objevily se nicméně i keramické zlomky jak z počátku 14. století, tak z pokročilého 15. století.

Pro lokalizaci Smíchova do trati „U studní“ svědčí poměrně výhodná poloha tohoto místa v závětří se silným vodním pramenem, zejména však četné archeologické nálezy vrcholně až pozdně středověkého stáří, které odsud pochází. Existenci zaniklé vesnice a její případnou půdorysnou dispozici by tu mohl bezpečně prokázat pouze archeologický odkryv. Vzpomínkou na Smíchov je označení cesty (dnešní silnice) vedoucí z Ostrožské Lhoty směrem na kopec sv. Antonínka, které místní obyvatelé říkají Smíchovská.

Ke Smíchovu se vztahují rovněž pověsti z Blatnice, Blatničky, Dolního Němčí, Hluku a Ostrožské Lhoty. Podle těchto pověstí se měli Smíchovští živit loupežemi – okrádáním pocestných. V blízkosti Smíchova totiž procházela obchodní cesta z Uherského Brodu směrem

Mapa s vyznačenou polohou Smíchova (1) a Sezemína (2).

Závět moravského markraběte Jana Jindřicha z roku 1371.

na Strážnici. Ve skutečnosti to však nepochybně byla zemědělská činnost, která představovala hlavní zdroj obživy pro obyvatele této vsi. Nelze ovšem vyloučit, že se Smíchovští tu a tam loupežní pocestných aktivně účastnili, příp. poskytovali loupežníkům potřebné zázemí nebo úkryt.

Loupežnické aktivity se prý nakonec staly Smíchovanům osudnými. Poté, co okradli vojenský transport, obklíčilo údajně císařské vojsko vesnici, zapálilo ji a všechny obyvatele povraždilo. Podle blatnické verze pověsti přežilo jen několik jednotlivců, kteří byli tou dobou mimo ves na sběru dřeva. Měli to být prapředci dnešních blatnických rodů Smějsů (Smějsíků) a Cíchů. Podle lhotských pověstí, která klade zánik Smíchova do časů třicetileté války (1618 – 1648), se měl útekem zachránit pouze jistý Vaněk, od něhož odvozují svůj původ všichni lhotsí Vaňci a Vaněčci.

Na základě všech tradovaných pověstí měl Smíchov zaniknout násilným způsobem (vypálením vsi a pobitím jejích obyvatel vojskem). Navštědčovala by tomu velká koncentrace různorodých archeologických nálezů (keramiky, mazanice, železných předmětů aj.) včetně částí zbraní (např. železných hrotů šípů do kuší). Historikové zpravidla kladou zánik Smíchova někam do dramatického období od konce 14. zhruba do poloviny 15. století.

Již krátce po smrti Jana Soběslava († 1380) došlo v letech 1381 – 1382 mezi starším Joštem (1351 – 1411) a jeho mladším bratrem Prokopem (1358 – 1405) ke konfliktům o pozůstalý majetek. Vleklá domácí válka se mezi oběma ambiciózními sourozenci rozhořela v 90. letech 14. století a na samém začátku 15. století (1393 – 1395, 1399 – 1402). Zapojil se do ní i uherský král Zikmund Lucemburský (1368 – 1437), který při válečné výpravě proti Prokopovi obléhal coby Joštův spojenec se svým vojskem déle než dva týdny dobře opevněný Ostroh.

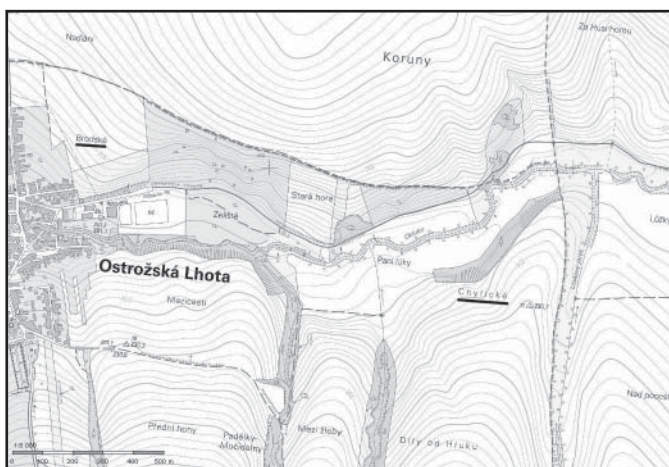
Za husitských válek (1420 – 1434) pustošily zdejší kraj vojenské oddíly Zikmunda Lucemburského a jeho zetě Albrechta Rakouského (1397 – 1439) z habsburské dynastie. Nejvýznamnějším opěrným bodem v ruku husitů na jihovýchodní Moravě, který opakovaně odolával Zikmundovým i Albrechtovým útokům, byl v prvních letech revoluce (1420 – 1424) nedaleký Uherský Ostroh (někdy po roce 1424 dostal Ostroh od Albrechta do zástavy uherský magnát Stibor II. ze Stibořic).

Další vlnu násilí a pustošení přinesla hradištskému kraji válka vedená v letech 1468 – 1470 mezi českým králem Jiřím z Poděbrad (1420 – 1471) a uherským králem Matyášem Korvínem (1443 – 1490). Zřejmě už v počáteční fázi války (roku 1468 či brzy poté) byl Ostroh dobyt vojskem Matyáše Korvína. Za připomenutí stojí, že u Veselí nad Moravou zajali Uhři dne 27. července 1469 Jiříkova syna Viktorína (1443 – 1500), který zastával funkci moravského zemského hejtmana. Válečný konflikt sice pokračoval i za Jiříkova nástupce Vladislava Jagellonského (1456 – 1516) v letech 1471 – 1478, ale již s menší in-

Místo zvané „U studní“ na blatnickém katastru.

Foto D. Válek (9. 4. 2018).

Mapa části katastru Ostrožské Lhoty s vyznačenými tratěmi Brodské a Chylické.

tenzitou. Hlavní tíhu bojů neslo město Uherské Hradiště, které se Matyášovu vojsku nepodařilo obsadit, ačkoliv se o to několikrát pokoušelo.

O půdorysné podobě Smíchova (typy a rozmístění usedlostí) můžeme jen spekulovat. Jednotlivá stavení byla zřejmě uspořádána podél vodoteče severojižního směru. Hlavním zdrojem vody byla podle F. Vyskočila kamenná studna hluboká asi 2 m. O údržbu místa kolem smíchovského pramene se dnes v rámci možností a z vlastní iniciativy starají dobrovolníci z Blatnice. Snahou je udržet toto místo v důstojném stavu, aby časem zcela nezarostlo (obr. 3).

O podobě vesnic 14. století a domech, které je tvořily, máme představy zejména díky archeologickým výzkumům (k systematicky prozkoumaným vesnicím na Moravě patří Mstěnice na Třebíčsku, Konůvky na Vyškovsku a Bystřec na Blanensku). Domy srubové konstrukce měly základy z větších plochých kamenů. Prostor mezi jednotlivými trámy vyplňovala mazanice. Dům většinou tvořily tři místnosti: z dvora se vcházelo do síně, z jedné strany síně byla obytná místnost (jizba) s pecí a otevřeným ohništěm, z druhé potom komora plnicí především hospodářskou funkci. Předpokládá se, že krytinu sedlových

střech domů tvořily nejspíš došky. K nezbytným hospodářským objektům patřily stodoly, chlévy pro dobytek, kůlny, špýchary (sýpky) a sklepy. Patrové špýchary sloužící k uskladnění vymláceného obilí byly stavěny částečně nebo zcela z kamene.

Spisovatel František Kožík (1909 – 1997) situoval ve svém románu Na dolinách svítá (1947) do míst zaniklého Smíchova několik samot. Děj příběhu se odehrává na začátku 17. století. Pokud by tam po zániku vsi byly nějaké usedlosti znovu zbudovány, pak by nejspíš byly podchyteny v dobových písemných záznamech úředního charakteru (urbářích). Psané záznamy o tom však mlčí, a tak nezbyvá než smíchovské samoty z konce 16. a počátku 17. století připsat na vrub spisovatelově představivosti.

Není bez zajímavosti, že výhodná poloha „U studní“ přitahovala lidskou pozornost již v dávné minulosti soudě podle archeologických nálezů, které se tu našly. Pobývali tu už „lovci mamutů“ ze starší doby kamenné (cca 25 000 př. Kr.). První stálá sídliště si zde založili rolníci v mladší době kamenné (6. a 5. tisíciletí př. Kr.). Vyskytly se i památky po lidech z mladší až pozdní doby bronzové (cca 1300 – 800 př. Kr.) a starší doby železné (cca 800 – 400 př. Kr.). Žili tu rovněž Keltové (cca 200 př. Kr.) a po nich Germáni (1. až 2. stol. po Kr.). Nakonec se zde v raném středověku (cca 800 – 1200) usadili na nějaký čas i naši dávní slovanští předkové.

Zaniklá středověká vesnice Sezemín (objevují se též varianty Sezemov nebo Sezemova Lhota) se pravděpo-

dobně nacházela na katastru dnešní Ostrožské Lhoty. Tvořilo ji zřejmě jen několik usedlostí v ohybu silnice vedoucí z Ostrožské Lhoty na kopec sv. Antonínka v polní trati „Díly u Antonínka“ (též „Pod kaplí“). Podle F. Vyskočila byly v těchto místech ještě v roce 1981 znatelné propadlé sklepy. Vzhledem k podmáčenému terénu zde v minulosti patrně vyvěral pramen (Pavlišova studánka v Krasotickém žlebu se nachází jen asi 150 m odsud za silnicí směrem k Ostrožské Lhotě). Archeologické nálezy z povrchových sběrů dokládají osídlení tohoto místa již v mladší době kamenné (6. tisíciletí př. Kr.).

Navzdory první písemné zmínce, která pochází až z roku 1362, mohly být vesnice Smíchov a Sezemín založeny na základě svědectví části střepového materiálu ze Smíchova snad už někdy na začátku 14. století. Jedná se tedy o vsi z období vrcholného středověku, kdy českým zemím vládli Lucemburkové. Obě byly nejspíš násilně zničeny vojskem během válečných konfliktů v průběhu pozdního středověku. V úvahu přichází války vedené mezi Joštem a Prokopem (90. léta 14. století), husitské války (20. – 30. léta 15. století) nebo války česko-uherské (1468 – 1478).

Smíchov, který byl na základě početných archeologických nálezů zřejmě podstatně větší vsí než Sezemín, lze nejspíš lokalizovat do míst na blatnickém katastru s traťovým názvem „U studní“. Sezemín stával patrně na katastru Ostrožské Lhoty poblíž Pavlišovy studánky v polní trati „Díly u Antonínka“. Obě polohy jsou od sebe vzdále-

Ohlédnutí za přednáškou o neolitické keramice

V pátek dne 13. dubna 2018 si mohli zájemci ve večerních hodinách poslechnout přednášku na téma Keramické výtvořiny lidí z mladší doby kamenné. Tato přednáška se konala v podkrovních prostorách obecní knihovny. Referent, jímž je autor předkládaného textu, nejprve v krátkosti seznámil posluchače se základní chronologií pravěku (doba kamenná, bronzová a železná). O něco bližší pozornost jsem věnoval době kamenné, která představuje nejdelší časový úsek lidských dějin (v českých zemích od cca 800 000 do 6000 př. Kr.) a člení se proto do čtyř period: starší (paleolit), střední (mezolit), mladší (neolit) a pozdní (eneolit).

V průběhu mladší doby kamenné (6. a 5. tisíciletí př. Kr.) se na Moravě postupně vystřídaly tři hlavní archeologické kultury, které jsou nejlépe identifikovatelné díky výzdobě na ke-

ramických nádobách zručně zhotovovaných ještě bez znalosti hrnčířského kruhu. Jedná se o kulturu s lineární keramikou (ryté linie – obr. 1), kulturu s vypíchanou keramikou (vpichy) a kulturu s moravskou malovanou keramikou (kromě různě tvarovaných výčnělků se vyskytuje červeno-žlutá, později červeno-bílá malba – obr. 2). Dalšími rozlišovacími znaky na keramice těchto tří kultur mohou být její tvary, příp. charakter použité keramické hmoty (zvláště příměsi v ní obsažené).

Moravě náleží světové prvenství ve výskytu nejstarších artefaktů z pálené hlíny. Jedná se o zvířecí nebo lidské plastiky modelované v době okolo 25 000 let př. Kr. na známých tábořištích „lovců mamutů“ v Dolních Věstonicích a sousedním Pavlově. První keramické nádoby se pro svou váhu a křehkost objevují až u komunit žijících usedle na jednom místě v sou-

vislosti se zemědělskou činností. Právě potřeba uchovávání potravin (např. obilovin nebo luštěnin) a jejich příprava ke konzumaci (např. v podobě kaší) zřejmě vedly ke vzniku keramických nádob. Své uplatnění mohly pochopitelně najít i schránky z organických materiálů (kožené vaky, proutěné koše nebo dřevěné nádoby), které se však zachovávají jen naprosto výjimečně.

Nádoby prvních rolníků a chovatelů dobytka s lineární keramikou ze staršího neolitu (cca 5700 – 5000 př. Kr.) jsou většinou kulovitých tvarů. V následujícím přechodném období středního neolitu (cca 5000 – 4900 př. Kr.) s keramikou zdobenou vpichy se nádoby protahují a nabývají hruškovitých podob. Tvarové spektrum nádob kultury s moravskou malovanou keramikou z mladšího neolitu (cca 4900 – 4200 př. Kr.) je již značně široké (hrnce, putny, mísy, pohárky aj. včet-

ně naběraček a pokliček) a přistupuje k němu celá řada zvláštních keramických tvarů, jako jsou závěsné lampičky, keramické modely domů nebo části jejich vnitřního vybavení (stolečky, křesílka, vaničky, truhličky apod.).

Samostatnou kapitolu představují keramické plastiky zvířat a lidí (zvláště žen – obr. 3), ať už aplikované na nádobách, nebo vytvářené samostatně. Známe je především ze sídlišť lidí s moravskou malovanou keramikou, většinou však ve zlomkovitém stavu. O jejich účelu se mezi odborníky stále diskutuje. Nelze vyloučit ani záměrné rozbíjení těchto výtvarů z rituálních důvodů. Objemnější plastiky musely být kvůli výpalu duté. Kromě převažujících stojících figurek se našly i kusy sedící na trůnech. Plastickými nálepy bývají někdy znázorněna ouška, nos, ňadra, pupík, kolena nebo kotníky. Na některých z nich je rytými liniemi zpodoběn obličej (zvláště oči) a účes (vla-

sy), v případě barevných ornamentů lze uvažovat o znázornění malby nebo tetování na těle či o zpodobení oděvu.

Závěrečné slovo patřilo keramickým přeslenům a závažím ke tkalcovským stavům. Tyto nálezy dokládají na pravěkých sídlišťích textilní výrobu, jejíž samotné produkty (součásti oděvu, rohože, závěsy apod.) se nám žel opět nedochovávají. Poukázal jsem také na dvě významná neolitická naleziště nacházející se na lhotském katastru: v případě kultury s lineární keramikou je to trať Brodské a v případě kultury s moravskou malovanou keramikou trať Chylické (obr. 4). Kultura s vypíchanou keramikou se rozvíjela hlavně na území Čech, její tvůrci však pronikli i na jihozápadní a střední Moravu. V prostoru východně od řeky Moravy je zastoupena jen ojedinělými importy.

Rád bych poděkoval Bohdanu Hensirovskému za zprostředkování kontaktu s paní knihovnicí Lenkou

Trčkovou, díky níž a se souhlasem paní Liby Hendrychové z Centra otevřená škola se mohla přednáška uskutečnit. Panu Josefu Lopatovi vděčím za zprovoznění nezbytné promítací techniky (bez obrazového doprovodu by má přednáška byla značně ochuzena). Můj nemalý dík náleží rovněž všem posluchačům za příjemně strávený večer s podnětnou diskusí.

Mgr. David Válek

Nádoba kultury s lineární keramikou z Vedrovic (okr. Znojmo).

Hrniec kultury s moravskou malovanou keramikou z Kyjovic (okr. Znojmo).

Slavná plastika ženy z Hlubokých Mašůvek (okr. Znojmo).

NEZAPOMENUTELNÝ ROK 1968

V roce 1968 jsme byli žáky 8. třídy základní školy v Ostrožské Lhotě. Jaro roku 1968 a politické události s ním spojené probudily v našich srdcích zájem o politické dění v naší vlasti. Dubčekem propagovaný socialismus s lidskou tváří nás naplnil nadějami na očekávanou svobodu a lepší budoucnost. Byla zrušena cenzura, dostali jsme se k zakázaným knihám, filmům a časopisům. Rodáci žijící v zahraničí mohli beztréstně navštívit své rodiny a příbuzné.

Vše se změnilo 21. 8. 1968. Během jediné noci byly pohřbeny všechny naše naděje.

Vojska Varšavské smlouvy pod vedením tehdejšího Sovětského svazu vtrhla na naše území.

Navzdory tomu všemu jsme věřili, že to nebude mít dlouhého trvání, ale bylo tomu jinak.

Poslední sovětské vojáky opustili naše území až v roce 1991.

V roce 1968 bylo také 50. výročí založení Československé republiky. Na počest tohoto výročí a na protest proti sovětské okupaci jsme 28. října 1968 vysadili v Hájku 3 lípy svobody.

Po 50 letech od události roku 1968 a k 100. výročí založení Československé republiky vysadíme v Hájku dne 28. října 2018 opět lípy svobody.

Dnešní žáci 8. třídy základní školy vysadí spolu s námi tyto lípy svobody a tím budou pokračovat v naší započaté tradici.

Organizační výbor ročníku 1953-54. Františka Filpková, Miloslava Němečková, Vlasta Hanáčková, Josef Lopata, Miroslav Vaněk a Stanislav Lopata

Vzpomínka na výsadbu lip svobody v roce 1968 ročníky 1953-54 viz foto.

ŘÍJEN 1968

Šázení "LIP SVOBODY" v Hájků (v parku). Zády obrácen ředitel školy Jan MAREČEK, vpravo Frant. MALUŠEK. Zleva přihlížejí občané.

28.října 1968

Osoby 50.výročí vyhlášení
Československé republiky.

Někteří legionáři přišli ještě ve svých uniformách. Zleva vpředu: Jakub MALUŠEK Martin HYRÁK:350, Štěpán ŽAJDLÍK:165. Vzadu vlevo: Fr. BACHAN a Vavřinec BOBEK (pocházel z Hluku)

**Tradiční Antonínkové zpívání a sečení trávy se uskutečnilo v naší Lhotě.
Sečení vyhrál favorit celého klání Miroslav Žák.**

Sečení v Hájku vyhrál sekáč ze Zlámance. Měl jsem kosu z Rakouska, řekl vítěz

Tradiční Antonínkové zpívání a sečení trávy se uskutečnilo v naší Lhotě. Sečení vyhrál favorit celého klání Miroslav Žák.

Sečení v Hájku vyhrál sekáč ze Zlámance. Měl jsem kosu z Rakouska, řekl vítěz

Už tradiční Antonínkové sečení trávy uspořádal Mužský pěvecký sbor. Akce se uskutečnila také tradičně v Hájku. Před rokem se sečení trávy změnilo díky silné průtrži mračen ve zpívání v sále, tentokrát bylo počasí přívětivější.

„Máme pěkné počasí, neprší a údajně ani pršet nebude. Vítám všechny soubory a také sekáče u nás ve Lhotě. Tomu nejlepšímu věnuje náš starosta litr slivovice. Tímto bych mu chtěl ještě popřát všechno nejlepší k jeho svátku, Antonína oslaví příští týden,“ řekl na úvod šéf lhotského sboru Petr Radoch.

Po něm si vzal slovo starosta, Antonín Jelének, který obyčejně na podobné akce jezdí na svém koni. Na úvod musel tedy vysvětlovat, proč není v kroji a kde má koně. „Řekl jsem, že

na veřejné produkce s ním budu jezdit jenom do jeho dvaceti let, ty oslavil v dubnu, takže tak. Kroj se pere, půjdu v něm na pouť k Antoníčku,“ prozradil starosta a k samotné soutěži řekl.

„Měli bychom sečení a zpěv alespoň na takových soutěžích zachovat. Písničky a podobné akce lidi spojuje. Je to odkaz našich předků a je to taková zlatá nit, která se od našich předků line až k nám.“

Po vystoupení sborů následovala soutěž v sečení. Pořadatelé připravili pro zhruba desítku soutěžících několik pečlivě vyměřených dílků. V konečném účtování skončil na třetím místě domácí sekáč Stanislav Kuřina. Cenu za druhé místo bral zástupce z Velké nad Veličkou František Chovanec a litr slivovice od lhotského starosty si odnesl Miroslav Žák, který přijel ze Zlámance. Vítěz celého klání, který přijel speciálně na soutěž, už má několik podobných ocenění doma.

„Byl jsem první v sečení na Solání, na Svárově a v Kaňovicích. Kosu

jsem si nechal poslat z Rakouska, má pětadevadesát centimetrů a stála 1800 korun. Že si někteří soutěžící stěžovali na terén, který byl suchý a hrbatý? Tak s tím musí sekáč počítat,“ vyjádřil se Miroslav Žák.

V kategorii žen soutěžily čtyři sekáčky. Na prvním místě skončila domácí Ludmila Radochová a druhá byla Michaela Hrdinová z Hluku. Pořadatelé se rozhodli ocenit dvě nejlepší ženy. Proč jenom dvě, to vysvětloval jeden z hlavních organizátorů Petr Radoch. „Všechny ženy podaly statečný a exkluzivní výkon. Nechtěli jsme, aby jedna zůstala neoceněná, tak jsme dali cenu pro polovinu soutěžících.“

V sobotním odpoledni zazpívali mimo domácí pořadatele mužské sbory z Rohatce, Velké nad Veličkou a Hradčovic. Ženský sbor Klebetnice z Hluku. K poslechu, ale nakonec i k tanci vyhrávala ženská cimbálová muzika Ženičky, která přijela také ze sousedního Hluku.

Stanislav Dufka

Antonínkové sečení trávy pořádá v naší Lhotě každoročně Mužský pěvecký sbor.

Foto: std

LHOTSKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ NA MŠI SVATÉ U ANTONÍČKA

Je to tradice. Můžeme směle napsat, že moc krásná tradice, kterou lhotský Červený kříž dodržuje už několik let.

„Je to mše svatá v kapli u svatého Antonínka za zemřelé členy a členky našeho Červeného kříže,“ vysvětluje přímo na kopci u svatého Antonínka členka výboru Jiřina Matuščíková a dodává.

„Mši svatou letos sloužil lhotský farář Miroslav Reif, bylo nás kolem pětáctyčtyřiceti členů. Ten počet je každý rok plus minus kolem padesátky. Je jen škoda, že se naše akce kryje se Dnem matek, který je také pravidelně druhou květnovou nedělí. Některé babičky chtěly jít ve Lhotě do sálu, ale musely se rozhodnout. Příští rok se má mše svatá přesunout o týden poz-

ději, tak snad se to už nebude krýt,“ přeje si dlouholetá a obětavá členka výboru.

Po mši svaté připravil výbor pro své členy a členky v nádherném a téměř letním počasí malé občerstvení, které se podávalo přímo u Antonínka. Fotogalerii najdete na předposlední straně zpravodaje.

std

Členky lhotského Červeného kříže u svatého Antonínka po tradiční mši svaté

Foto: std

Naše Lhota má novou hasičárnu. Zázemí odpovídá době, řekl starosta

Hasiči mají novou základnu. V poslední květnové neděli starosta obce Antonín Jelének předal slavnostně hasičům garáž, klubovnu, šatny a sociální zařízení. Všechno pěkně v jedné budově v areálu lhotského fotbalového hřiště. Mimo hasičské základny se slavnostně otvírala také ubytovna, která je ve stejné budově.

Lhoťané si také mohli prohlédnout už dříve zrekonstruované prostory tenistů a volejbalistů. V nedělním odpoledni vyhrával Fašank band. K malému občerstvení byly připraveny koláčky, slivovice a neposlední řadě mohli návštěvníci vidět několik ukázek z tréninku našich hasičů.

Slavnostní otevření nové hasičské zbrojnice a zrekonstruovaných prostorů pro tenis a volejbal se uskutečnilo poslední květnovou nedělí. Foto: Stanislav Dufka

„Hasiči jsou společenstvím dobrovolníků, kteří nad rámec svých pracovních a rodinných povinností si přibrali na starost péči o majetek obecní nebo soukromý. Je tedy na místě tyto aktivity podporovat. Velmi důležitá je hmotná stránka jejich věci. Hasičské vybavení a zázemí, což je především hasičská zbrojnice. Dnes pro naše hasiče novou zbrojnicí otvíráme. Zázemí a prostory odpovídají dnešní době,“ řekl mimo jiné při slav-

nostním otevření starosta Antonín Jelének.

Nová zbrojnice je v areálu SK Ostrožská Lhota. Předseda lhotských sportovců a také místostarosta obce Josef Lopata připomněl některé důležité mezníky.

„18. června 1961 se otvíralo nové hřiště, tehdy byla vystavěna část budovy kabin. Budova, u které stojíme, se otvírala 12. září 1982. Dnes stojíme před dalším významným mezníkem,

kterým je otevření hasičské základny a ubytovny v našem areálu.“

Na závěr dostal prostor náčelník lhotského hasičského sboru Marek Miklíček.

„Chtěl bych poděkovat obci, že nám tady obec pomohla zrekonstruovat budovu a máme důstojné prostory. Dál bych chtěl poděkovat všem svým kolegům, kteří se brigádně podíleli na úpravě těchto prostor,“ řekl v krátkém prosluvu šéf hasičů. *std*

Na velikonočním koštu vína bylo 110 vzorků. Držíme tradici, říká jednatel

Zahrádkáři uspořádali 47. ročník výstavy vín spojenou s ochutnáváním. V bývalé tělocvičně bylo připraveno na velikonoční neděli 1. dubna 110 vzorků. „Vzorky vína jsou od domácích vinařů, ale hlavně z okolních dědin. Je tady asi sedmdesát procent cizích vín, možná i víc. Ve Lhotě je problém sehnat dostatečný počet vzorků, vinařů ubývá,“ řekl předseda zahrádkářů František Vaněk.

Už těsně po druhé hodině odpolední, kdy košt začal, byla bývalá tělocvična úplně narvaná. Ten, kdo přišel o patnáct minut později, už jen těžce sháněl volné místo. „Máme tady košt asi pátý rok, vnímáme ty připomínky. Na druhou stranu je to naše zařízení a chceme ho naplno využít, ale nevylučujeme, že se to příště může uskutečnit třeba v sále,“ vysvětloval Franta Vaněk.

Jednatel zahrádkářů Stanislav Bachan k tomu dodal. „My jsme hlavně rádi, že držíme tu velikonoční tradici. Děláme košt i bez nějakého výtěžného efektu, je to jiné jak košt slivovice. Tady je to spíš takový rodinný košt.“

I když letos pořadatelé vítěze nevyhlašovali, tak v katalogu dostali nejvíc bodů 19.2 dva vystavovatelé. Jiří Bezdek z Ostrožské Lhoty za Chardonnay 2016 a Hlaváček + Snopek z Míkovic za stejné víno, ale z roku 2016.

A ještě pár zajímavostí z letošního katalogu:

Organizace zahrádkářů byla ve Lhotě založena v roce 1962. První výstava vín byla 6. 4. 1962 s počtem 62

vzorků. V roce 1971 bylo k degustaci už 216 vzorků, o dva roky později 97 vzorků, v roce 1974 se chutnalo 60

vzorků. Rok 1976 – 226 vzorků a v roce 1978 se degustovalo 218 vzorků vín.

Stanislav Dufka

My jsme hlavně rádi, že držíme tu velikonoční tradici, říká jednatel zahrádkářů Stanislav Bachan (vlevo). Ve Lhotě je problém sehnat dostatek vzorků, ví předseda Franta Vaněk (vpravo).

Velikonoční košt je oblíbený také u mládeže.

Foto 2 x std

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇ NA LHOTSKÉ HŘIŠTĚ ◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇ SE SJELO KOLEM DVOU STOVEK MLADÝCH HASIČŮ

Takovou akci lhotské hřiště už hodně dlouho nezažilo. Mladí hasiči od Starého Hrozenkova, přes Šumice, až třeba po hasiče ze Salaše, přijeli na soutěž, která se jmenovala O Pohár Marie Hejtmánkové.

„Bývají tady dětské závody. Paní Hejtmánková má ve Lhotě velké zásluhy o mladé hasiče, tak nějak padlo na schůzi, že soutěž pojmenujeme po ní.“ vysvětloval velitel hasičů Marek Miklíček.

Samotná 86letá Marie Hejtmánková, která je pořád ve výborné kondici, pozorně sledovala dění na hřišti a pochválila nejmladší účastníky hasičského klání. „Nejroztomilejší jsou ty malé děti. Je radost se na ně dívat. Mají tři družstva, myslím, že si vedou velmi dobře.“

A velmi dobře si vedli první květnovou sobotu hlavně organizátoři. Na hřišti museli ukočírovat kolem dvou stovek účastníků.

„Dětské závody byly ve Lhotě novodobě poprvé a všichni si to neskutečně chválili. Byla to velká akce. Když si vezmeme, že přijelo dvacet týmů, to je minimálně 140 dětí, plus trenéři, rodiče a doprovod, tak jsme na dvou stovkách lidí. Nás to organizovalo něco kolem patnácti,“ uvedl jeden z hlavních organizátorů Michal Vaďura a po sportovní stránce vyzvedl hlavně lhotské dorostence.

„Dorost byl vůbec nejlepší. Míkovice trénují už druhým rokem a postupují na kraj. Naši je dali do kapsy po dvou trénincích. Když jim to vydrží, tak budou příští rok na krajské úrovni. Závody se moc nepovedly našim mladším, zato starší měli v útoku svůj nejlepší čas a umístili se v horní polovině tabulky. Na tu techniku, kterou máme, to bylo dobré,“ hodnotil Michal Vaďura vystoupení lhotských hasičů ve vydařeném sobotním odpolední.

Závěrečný sumář výsledků: O pohár Marie Hejtmánkové
Dvojboj jednotlivců

Mladší dorostenci: 1. Jakub Dřínka - Ostrožská Lhota

Střední dorostenci: 1. Ondřej Hlaváček - Míkovice.
2. Vojtěch Žajdlík - Ostrožská Lhota

Starší dorostenci: 1. Marcel Kuchař - Ostrožská N.Ves

Mladší dorostenky: 1. Šarlota Vaďurová - Ostrožská Lhota

Starší dorostenky: 1. Veronika Ševčíková - Míkovice

Požární útok - štafeta požárních dvojic starší:

1. Míkovice, 6. Ostrožská Lhota. Hodnoceno 11 týmů

Požární útok - štafeta požárních dvojic mladší:

1. Míkovice, 7. Ostrožská Lhota. Hodnoceno 9 týmů

std

Foto č. 1 - Na závody dohlížela i Marie Hejtmánková, zasloužilá členka sboru, po které se akce jmenovala.

Fotoč. 2 - Na domácí půdě se představily také lhotské hasičské naděje.

Foto 3 - Na lhotské hřiště přijelo dvacet týmů, což bylo minimálně 140 dětí.

Fot: 3 x Stanislav Dufka

Kameňáček slavil 30. narozeniny. Gratulovalo mu sedm souborů

Dětský národopisný soubor Kameňáček z naší Lhoty slavil 30. narozeniny. První vystoupení souboru se datuje do listopadu 1988. Tehdy děti vystoupily na Cecilském bále ve lhotské sportovní hale. Vedoucí souboru a hlavní organizátorka letošních oslav Ludmila Hájková popisuje vznik souboru.

„Před třiceti lety lhotský Slováký krúžek Háječek zažíval následkem úbytku členů taneční a hudební krizi. Horlivý tanečník Jožka Dobřecký byl z té situace velmi smutný. Tehdy jsem mu poradila, že se asi musí začít u dětí. Jožka se toho okamžitě ujal. Děti to v souboru bavilo a samy si dokonce vymyslely název -Kameňáček. To je podle Kamenné Lhoty, jak se v minulosti naše obec jmenovala,“ vysvětluje Hájková.

Zakladatel Kameňáčku Josef Dobřecký si na situaci zpřed třiceti lety dobře vzpomíná.

„Tehdy přišlo na první zkoušku zhruba pětadvacet dětí. Byly ze tří ročníků, takže mě ten počet ani nijak nepřekvapil. Spíš jsem to čekal,“ přiznal Dobřecký.

Během slavnostního odpoledne ocenili pořadatelé všechny vedoucí, kteří se na třicetileté činnosti podíleli. Byli to zakladatelé Ludmila Hájková a Josef Dobřecký, Silvie Pavlasová, Petra Hájková, Pavla Páčová a Martina Žajdlíková.

Gratulantů k třicetinám byl plný sál a hlavně přísálí. Mladí folkloristé obsadili všechny prostory obecního sálu. Zazpívat a zatancovat přijely dětské soubory z nejbližšího okolí. Na pódiu se představily Poměnky z Ostrožské Nové Vsi, Ostrožánek z Uherského Ostrohu, Vavřínek z Blatnice, Jasenka z Blatničky, Žarůžek a Hluboček z Hluku. V neposlední řadě nemohl scházet domácí soubor Háječek, který doprovázela lhotská cimbállovka Višňa pod vedením Františka Hájka.

„Moc krásné, všechny dětské soubory byly nádherné a vystoupe-

ní spontánní. Myslím, že to nemělo chybu,“ hodnotila nedělní odpoledne Anička Juračková z Ostrožské Lhoty.

Ocenění se malý tanečníci dočkali i od domácí cimbállovky. „Přejeme vám, aby vás to tancování a zpívání ještě hodně dlouho bavilo a měli jste z folklóru dobrý pocit,“ popřál nejmladším členům Jarek Strnad z Višně a předal jim poukázku do místní cukrárny.

Děti v Ostrožské Lhotě jsou v souboru od roku 2011 rozděleny do Malého a Velikého Kameňáčku. Malé děti cvičí Ludmila Hájková a větší Petra Hájková. Kameňáček má aktuálně zhruba třicetku členů ve věku od tří do patnácti let. Mezi oběma soubory je velmi těsná spolupráce a podle potřeby se při různých vystoupení prolínají.

std

Úvodní vystoupení patřilo domácímu souboru Kameňáček

Vedoucí, kteří se v průběhu třiceti let podíleli na chodu Kameňáčku. Zleva: Josef Dobřecký, Martina Žajdlíková, Petra Hájková a Ludmila Hájková.

Foto: 2x Stanislav Dufka

Kameňáček gratuloval Novoveštanům

Velkou oslavou ožila v polovině dubna sportovní hala v Ostrožské Nové Vsi a důvody k veselí byly hned dva. Tamní ženský pěvecký sbor Denica slavil desáté výročí svého založení a novoveský dětský soubor Pomněnky si připomněl rovnou dvacet let existence. Gratulantů přišlo mnoho a v jejich zástupu stál také lhotský dětský soubor Kameňáček, který za doprovodu harmonikáře předvedl svoje pásmo. Děti vystoupení pojaly také jako generálku na oslavu třicátého výročí jejich Kameňáčku, která je naplánovaná na 3. června ve lhotském sále.

Irena Trojková

Nejmladší lhotský folklórní soubor Kameňáček byl gratulovat na výročí v sousední Ostrožské Nové Vsi.

Foto: Irena Trojková

PADESÁTNÍCI SLAVILI SETKÁNÍ SPOLUŽÁKŮ ROČNÍK 1968

Foto: DUŠAN DUFKA

Bohuslav Dominik druhý v lize mariášů

Čtrnáctý ročník mariášnické ligy Za Moravu skončil letos na jaře v Březolupech. První byl Vladislav Pyclík z Moravského Písku, druhé místo bral náš Bohuslav Dominik a pomyslnou bronzovou medaili získal Vladimír Šobán z Hradčovic.

Do devítidílného seriálu se zapojilo 73 mariášníků. Druhé místo Bohuslava Dominika se víceméně čekalo. Patřil k favoritům celého klání. „Mariášovou ligu hrají zhruba deset let, za tu dobu už jsem byl čtyřikrát druhý. Vždycky mně schází k prvenství nějaký bod. Už jsem soutěž vedl o několik bodů, ale nakonec jsem i kvůli práci nebyl na všech turnajích a celková výhra mně unikla,“ objasňuje Bohuslav Dominik.

Mariášové klání, ale už dvakrát vyhrál jeho syn Jakub. „Mě to naučil stařeček a tata, já jsem to naučil kluka. Myslím, že už je lepší,“ sportovně přiznal Bohuslav Dominik.

Všechno nasvědčuje tomu, že v novém ročníku ligy se mariášová

elita kraje představí i v naší Lhotě. „Už jsme předběžně domluveni, mělo by se hrát v hospodě na hřišti,“ hlásí druhý muž letošní skončené sezony a na závěr si maličko postěžo-

val. „Už to není, co bývalo. Dřív se hrál mariáš v hospodě na třech čtyřech stolech, dneska s bídou na jednou. Chodíme jenom občas, není to pravidelně.“

Nejlepší trojice Mariášové ligy. Uprostřed vítěz Vladimír Pyclík, vlevo Bohuslav Dominik a Vladimír Šobán.
Foto: Radek Salaquarda

Holky ze zdravotníka skončily na druhém místě

V polovině května se v Uherském Hradišti uskutečnila okresní soutěž smíšených hlídek mladých zdravotníků. Z naší obce se akce zúčastnila hlídka složená výhradně z děvčat. Holky připravila Jitka Štěpánová. „Na závody jezdíme každý rok, loni jsme dokonce skončily na prvním místě, letos jsme byly těsně druhé. Vítěz získal 80 bodů, my jsme měly o bod méně. Ztratily jsme ho asi v testu,“ myslí si vedoucí děvčat, která se jim věnuje ve sportovně - zdravotním kroužku celý rok a podnikají různé akce. „První sobotu v květnu jsme šli třeba vyčistit s mládeží Tovaryšskou studánku. Po úpravě studánky a okolí jsme si opekli špekáčky. Děti se proběhly po lese a po příjemně prožitém odpoledni jsme se spokojeně vraceli domů,“ připomíná jednu z akcí „svého“ kroužku Jitka Štěpánová.

Kroužek Mladého zdravotníka vede Jitka Štěpánová.
Foto: MARIE FOJTÍKOVÁ

Turisté zahájili u bunkru sezonu. Je to historie, která by měla být zachována, řekl starosta

Už třetí rok budou mít návštěvníci možnost prohlédnout si obnovený a zrekonstruovaný vojenský bunkr pod Svatým Antonínkem. Dílo turistického klubu z naší Lhoty je obrovský tahák nejen pro příznivce vojenské historie.

„V loňském roce 2017 náš bunkr navštívilo včetně dětí 1 860 lidí. Nejvzdálenější návštěvníci byli z Austrálie, někde od Sydney, byli to potomci Čechů, dva z nich dokonce mluvili česky. Bunkr si přišla prohlédnout i rodina z Jeruzaléma, nebo Londýna,“ vypočítává návštěvníky z nejbližších destinací šéf lhotských turistů Stanislav Kuřina.

Slavnostní zahájení turistické sezony a otevření bunkru na rok 2018 se u známého poutního místa uskutečnilo v předposlední dubnovou neděli. Na zahájení nechyběl starosta obce Antonín Jelének.

„Bunkr pod Antonínkem je historie, která by měla být zachována. Historie, kterou zachovávají lidé, kterým ta historie něco říká. Není to jenom o bunkru a vojenských vozidlech, je to i o krojích a o všem kolem. O písničkách, o starých pověstech. Je to o tom, co nám zanechali naši předkové. Je to dědictví, které přenášíme dál našim potomkům,“ řekl na zahájení turistické sezony první muž Ostrožské Lhoty.

Zhruba dvě stovky přítomných mohlo vidět u bunkru pár kousků vojenské techniky. Největší tahák byl obrněný transportér, který přijel po vlastní ose z Horního Němčí.

„Je to OT 65 FUK. Spadáme pod Army park Slavičín, ale stroj máme doma,“ vysvětloval majitel kolosu Libor Tureček a popisoval cestu na Antonínek.

„Byla docela v pohodě, až na ten kopec z Blatnice, ale zvládli jsme ho. Po dědinách moc nejezdíme, spíš nás můžete vidět na vojenských akcích v okolí,“ prozradil Libor Tureček, který přijel na vojenském stroji se svojí ženou Stanislavou.

Bunkr pod známým poutním místem sloužil armádě v sedmdesátých letech jako pozorovatelná. V roce 2012 byl převeden ministerstvem vnitra na obec Ostrožskou Lhotu.

Rekonstrukce, při které bylo odpracováno 460 brigádnických hodin, proběhla v roce 2015. Vůbec poprvé se bunkr pro veřejnost otvíral 23.4.2016. Bunkr je pro veřejnost otevřený od dubna do října každou neděli od 14 do 17 hodin.

std

Slavnostní zahájení turistické sezony a otevření bunkru na rok 2018 se uskutečnilo v předposlední dubnovou neděli. Ve výjezu OT 65 FUK manželů Turečkových z Horního Němčí. Foto: Stanislav Dufka

Javořina, Mariánské údolí a Roháče Sezona lhotských turistů je v plném proudu

Velikonoce na vrcholku Bílých Karpat

Už tradičně od prodejny Jednoty vyrazili členové našeho klubu na plánovanou akci. V deset hodin dopoledne vyrazili na velikonoční výšlap na Velkou Javořinu (970 m.n.m.), která je nejvyšším vrcholkem Bílých Karpat.

Výlet oslovil pouze pět členů, ale přesto můžeme napsat, že to byla vydařená akce. Ráno bylo sice trochu chladné, ale slunečné.

Trasa vedle z Nové Lhoty. Přesně jsme startovali na Kubíkově vrchu. Šlo se přes Šibeniční vrch, pomník Dibrova, křižovatku do Strání až na vrchol. Obědvalo se na Holuby chatě, která byla narvaná k prasknutí, přesto se nám podařilo urvat pět volných míst. Cesta zpět už byla bez zastávky. Celou akci po delší době znovu filmařsky zdokumentoval Pavel Žajdlík.

Na cyklovýletě kolem Brna se jelo kolem pěti rybníků

Další z akcí lhotských turistů byl květnový cyklovýlet do Mariánského údolí. Akci organizovala Jarka Bočková za pomoci bývalé členky Blaženy Kotačkové, která bydlí kousek od údolí.

„Vyjeli jsme od Blažky (Kotačkové), která nás čekala doma. Po kávě a přivítání jsme vyrazili nad Líšeň směr Mariánské údolí. Jeli jsme okolo pěti rybníků, u každého je hospoda, my jsme se samozřejmě snažili každou navštívit. Plné hospody svědčily o oblíbenosti této lokality Brňáky, mají kus hezké přírody přímo na dosah ruky. Tak krásný kousek přírody v bezprostřední blízkosti Brna nikdo nečekal. Velice příjemný výlet,“ pochválil akci Jara Hasič. Turisté v první květnové neděli ujeli okolo Mariánského údolí nějakých třicet kilometrů.

Do Západních Tater, Roháčů a Terchové

Autokarový zájezd se uskutečnil v termínu 6.5. - 11.5. Vyráželo se z Uherského Hradiště, cestou do slovenských velehor se zastavuje v Žilině na prohlídce Budatínského hradu. Po příjezdu se ubytujeme ve Welnes hotelu Julianin dvor Habovka.

Během šesti dnů jsme si prohlédli Tvrdošínskou galerii malířky Márie Medveckej a unikátní dřevěný kostelík. Dál jsme navštívili vesnici Brestová. Lanovkou ze Spálené doliny jsme se přepravovali na vrchol Roháčů.

Po cestě zpět jsme si prohlédli Oravský Podzámek a vesničku Terchová, která je centrem Malé Fatry. Nakonec jsme se ještě plavili po Váhu pod zříceninou hradu Strečno. Počasí nám přálo a nálada všech byl dobrá.

std, Stanislav Kuřina

Naši turisté a jejich příznivci na květnové cyklo akci v Mariánském údolí nedaleko Brna.

Foto: Hasič

Zpěvák Vojta Dyk a herečka Taťána Vilhelmová v cukrárně!

„Já jsem ho poznala, všechny holky říkaly, že je ten chlapík nějaký povědomí. Jasně, byl to Vojta Dyk a Taťána Vilhelmová,“ prozradila Silvie Pavlasová, která v cukrárně pracuje a dodala. „Dali si zmrzlinu a koupili si litr a půl Poděbradky a litr a půl Magnésky. Byli ochotní se vyfotit, Táňa úplně super, bez problémů, „chválila celebrity Silva Pavlasová.

NAŠE OBEC BUDE MÍT NOVÉHO ŘEDITELE ŠKOLY. KONKURZ VYHRÁL IVO VOJTÍK

Naší obcí byl vyhlášen konkurz na ředitele/ ředitelku základní školy. Na konkurz se přihlásili čtyři kandidáti. O post ředitele se ucházeli: Mgr. Ludmila Kolářová, současný ředitel Mgr. Tomáš Mlčoch, Mgr. Ivo Vojtík, Mgr. Tomáš Kozák. Mgr. Tomáš Kozák nakonec z konkurzu odstoupil. V konkurzní komisi byli dva zástupci obce - starosta a místostarosta, dále zástupce České školní inspekce, krajského úřadu, zástupce z oblasti státní správy (ředitelka školy v Boršicích). Z místní základní školy zástupce pedagogického sboru a školské rady. Celkem bylo v komisi sedm členů. Na základě výsledků konkurzního řízení stanovila komise pořadí kandidátů. Následně rada obce na základě stanoveného pořadí jmenovala Mgr. Ivo Vojtíka novým ředitelem Základní školy a mateřské školy Ostrožská Lhota, Mgr. Ivo Vojtík v Ostrožské Lhotě působil v letech 1997 - 2004. Nové funkce se ujme od 1.8. 2018.

Novým ředitelem školy bude od 1.8. Ivo Vojtík (Foto: Archiv IV)

SPORTOVCI NAŠÍ OBCE SCHŮZOVALI NA VÝROČNÍ KONFERENCI

První dubnový pátek měla termín výroční konference všech sportovních klubů v Ostrožské Lhotě. Stejně jako v posledních několika letech se setkali zástupci jednotlivých klubů v hospodě na hřišti.

Konferenci vedl předseda SK Josef Lopata, který ve zprávě o činnosti vyzvedl největší akci loňského roku, kterou bylo 70. výročí založení fotbalu ve Lhotě. Šéf sportu v obci následně pochválil jednotlivé kluby za činnost a poděkoval obecnímu úřadu za podporu lhotského sportu. Finanční zprávu přečetla pokladní SK Ludmila Dominiková.

Ocenění pro nejlepšího člena za uplynulý rok 2017 si odnesl předseda tenisu ve Lhotě Pavel Turčín. „Je to ocenění nejen pro mě, ale pro celý klub, pro všechny členy. Náš tenisový areál se zásluhou všech našich členů neustále zlepšuje,“ uvedl mimo jiné šéf tenistů. Oceněný byl také kronikář SK Bedřich Doležel, který se ale ze schůze omluvil.

V diskusi vystoupil starosta obce Antonín Jelének. „Velké poděkování patří všem, kteří se na sportu v naší obci podílí,“ řekl starosta a pochválil znovuobnovení fot-

balové přípravy, tenisový turnaj dětí, turistický bunkr a v neposlední řadě první ples hokejistů.

„Na plesy moc nechodím, ale to, co provedli naši hokejisté, to nemělo chybu. Na plesu byla perfektní organizace a plný sál,“ řekl na závěr první muž naší obce.

Předsedové jednotlivých klubů v Ostrožské Lhotě:

Fotbal: Jan Opletal

Tenis: Pavel Turčín

Turistika: Stanislav Kuřina

Hokej: Richard Dominik

Volejbal: Jitka Štěpánová

Kulturistika: Josef Lopata

Šéf lhotského sportu Josef Lopata (stojí) a starosta obce Antonín Jelének na výroční schůzi SK Ostrožská Lhota.

NA DOMEČKU BYLA ZAHÁJENA SEZONA. CELÝ ROK BUDOU K VIDĚNÍ FOTKY ODVEDENCŮ

Už tradiční otevření Lidového domku Háječek proběhlo poslední dubnovou nedělí v naší Lhotě. Pořadatelé akci nazývají Jarní posezení při ovárku, pohárku a písničce. Během odpoledne, podle počasí, spíš letního, vystoupila CM Višňa, Fašank Bend, členové mužského a členky ženského sboru. A jak je na otvírání domečku obvyklé, byly k mání i zabijačkové speciality. V podkroví byla tentokrát k zhlédnutí výstava fotek lhotských odvedenců. Byla to znovu trefa do černého, téměř celé odpoledne bylo v podkroví domečku narváno.

„Přemýšlela jsem, co na výstavu v letošním roce dáme. Dlouho mě nemohlo nic napadnout, až se mi jednou vybavil vojenský klobouk. Tehdy jsem si vlastně řekla, kolik máme ve Lhotě odvedenců,“ vysvětlovala hlavní organizátorka výstavy Ludmila Hájková.

K vidění jsou fotky lhotských odvedenců od roku 1900 až po rok 1985. „To jsou ročníky, kdy byl vojenský odvod povinný. Ročník 1900 byl první, který nešel na frontu, protože právě skončila

první světová válka. Ročník 1985 byl poslední, který byl u odvodu. Nejsou tady fotky všech odvedenců. Některé fotky ročníků jsme vůbec nesehnali,“ říká se smutkem v hlase Lidka Hájková, která už přemýšlí o příští výstavě.

„Zatím nic v hlavě nemám, jen mě napadlo, že by to mohly být pohřební

parte. Řekli mně, že je to morbidní, ale jaké morbidní? To přece patří k životu.“

Výstava odvedenců z naší Lhoty bude na domečku k vidění celý rok. Otevřeno je až do konce září každou neděli. Ve všední dny a zbytku roku kdykoliv na požádání.

std

Na jarním otvírání domečku byla už tradičně k dostání zabijačka

V podkroví byla možnost vzhlédnutí několik desítek fotek lhotských odvedenců,

Foto: 2x Stanislav Dufka

Zbyněk Šicha má podruhé v kariéře pohár OFS

Není moc fotbalistů, kteří se můžou pochlubit tím, že dvakrát vyhráli okresního pohár. Zbyněk Šicha se tím chlubit může. Poprvé získal cennou trofej s mančafem Lhoty v roce 2011, podruhé se mu to podařilo před pár týdny. V květnovém finále na ligovém stadionu Slovácka vychytil nulu. Jeho nový tým z Uherského Ostrohu, kde před sezonou přestoupil, mohl slavit. Jak srovnává oba finálové duely? „Myslím, že rozdíl byl pouze ve stadionu. První finále jsme hráli ve Starém Městě, tam to bylo takové komornější, řekl bych, že také útulnější. Na druhou stranu je sen každého fotbalisty zahrát si na ligovém stadionu. Šli jsme za trofejí celou sezonu. V Ostrohu je teď super parta, dal ji dohromady kouč Luděk Jurčeka,“ povídá gólman Zbyněk Šicha. Ještě zpravodajská povinnost, v květnovém finále porazil Uherský Ostroh Jankovice 1:0.

std

Brankář Zbyněk Šicha po květnovém finále s trofejí za vítězství v poháru OFS.

Foto: DUŠAN DUFKA

TRADIČNÍ FOTBALOVÝ ZÁPAS VYHRÁLO MUŽSTVO ZA POTOKEM

V tradičním, přátelském a propagačním duelu, který se uskutečnil poslední dubnovou sobotu, byl k vidění dramatický souboj. Mužstvo Za potokem (oranžové dresy) šlo po mírné převaze do vedení po střele Staně Dufky, přihrával Lukáš Bajgart. Druhou branku přidal tvrdou střelou Jarek Hájek, po nahrávce Jirky Dominika. O dramatickou zápletku se postaral Efa Hanáček, který snížil pět minut před koncem. Vyrovnat se mužstvu Před potokem už nepodařilo. Nejdůležitější ovšem bylo, že všichni aktéři odešli ze hřiště po svých a nikdo se nezranil. Zápas, který se hrál na 2 x 35 minut odřídl s přehledem a bez větších hádek Dalibor Gabriel.

V předzápase hrála příprava proti rodičům, příznivcům a trenérům. Nejmladší reprezentanti Lhoty vyhráli 14:10, utkání pískal Jirka Dominik.

ZA POTOKEM – PŘED POTOKEM 2:1 (1:0)

Branky: 26. Dufka, 53. Hájek - 65. Hanáček. Rozhodčí: Dalibor Gabriel.

std

V předzápase tradičního fotbalového klání sehráli propagační utkání rodiče, trenéři a příznivci proti přípravce Lhoty.

Foto: Stanislav Dufka

V zápase fotbalových mužstev Před potokem – Za potokem v letošním roce těsně vyhrálo mužstvo Za potokem, které má oranžové dresy.

Foto: Vojta Šuránek

PARTA DVAADVACETI FANOUSHKŮ Z NAŠÍ LHOTY SE VYDALA DO DÁNSKA
POVZBUZOVAT NAŠE HOKEJISTY NA SVĚTOVÝ ŠAMPIONÁT

FANDILI JSME NAŠIM HOKEJISTŮM PŘÍMO NA ŠAMPIONÁTU V DÁNSKU

Bylo pondělí 7. května, něco kolem šesté navečer. Martin Žajdlík, kterému ve Lhotě nikdo jinak neřekne, než Králík, si vykračoval kolem potoka v dresu českého hokejového týmu. Právě se vrátil z Dánska, vrátil se po dlouhé cestě z Kodaně, kde povzbuzoval národní mančaft ve dvou zápasech světového šampionátu.

„Bylo to skvělé, nemělo to chybu, příští rok jedeme určitě znovu,“ chválil celý výlet unavený, ale viditelně spokojený Martin Žajdlík.

A fanoušky chválili i naši hokejisté, třeba Pavel Francouz. Už pár velkých zápasů zažil, ale když gólman České reprezentace vyjel první májovou sobotu na led zbrusu nové Royal Arény v dánské Kodani, tak nevěřil vlastním očím.

„Připadalo to, že hrajeme mistrovství světa v Praze. Nikdo nečekal, že tady bude tolik lidí,“ ocenil v deníku Sport vyprodané hlediště na zápase Česko – Slovensko. Pořadatelé oznámili 12 490 diváků. Ve vyprodané aréně fandilo v pekelné atmosféře na tribunách také dvaadvacet Lhoťanů. Ještě předtím se ovšem náležitě připravili ve fan zóně.

Atmosféru tam přibližuje Richard Dominik, sportovní fanoušek, který už pár velkých zápasů zažil. „Fan zóna byla bomba. Byl jsem na mistrovství v Praze a taková atmosféra tam rozhodně nebyla. Prožívali jsme to od rána. Zpívaly se české a slovenské písničky, když se zpívala hymna, tak Slováci s námi zpívali naši část, my s nimi tu jejich. Prostě paráda. Na stadionu to bylo také perfektní. Řekl bych, že podobné to bylo i před zápasem proti Švédům, akorát jsme si moc nerozuměli,“ popisuje atmosféru mezi fanoušky Ríša, který je také kapitán lhotského hokejového týmu.

Není obvyklé, aby se do takové dálky dálky vypravila tak početná skupina fanoušků z jedné obce. Pojďme tedy na začátek našeho zájezdu.

Do Kodaně se početná skupina fandů z naší dědiny vypravila v pátek 4. května. Sraz byl v deset ráno v Obecní hospodě. „Tam si dáváme první pivo, teda někteří a asi po hodině odjíždíme do Starého Města na vlakové nádraží. Ve Staráku zoufale hledáme místo na parkování, nakonec máme štěstí, zaparkujeme a míříme vlakem do Brna. Náš autobus do Dánska odjíždí z Brna ve čtyři odpoledne,“ líčí cestu na šampionát Petra Tuháčková.

Po noci stráveném v buse dorazí výprava v sobotu kolem páté ráno do německého přístavního města Lübeck. Zhruba po půlhodině čekání se nalodí expedice na trajekt a hurá do Dánska.

„Cesta busem byla docela náročná. Postupně se ale usínalo. Účastníci usínali podle množství vypité slivovice, ale nad ránem už spali všichni.

Na trajektu to vypadlo jako na letišti. Obchůdky, občerstvení a tak. Takovou velkou lodí jsem jela poprvé v životě. Na palubě jsme zažili i východ sluníčka, takže to byla parádní romantika,“ líčí Petra.

Carlsberg? Nic zvláštního. Brodský pivovar je zajímavější – Petra Tuháčková

Po necelé hodině je výprava na půdě organizátora šampionátu.

V sobotu ráno je na programu prohlídka světoznámého pivovaru Carlsberg, prohlídka kruhové věže, procházka městem a vyhlídka u Malé mořské víly. Exkurze po pivovaru moc nadšení u Petry, ale ani u ostatních moc nevyvolalo.

„Nic zvláštnímu jsme tam neviděli. Řekla bych, že pivovar v Brodě je zajímavější. Možná to bylo i tím, že jsme neměli žádného průvodce. Nikdo nám nic neřekl a po pivovaru jsme chodili sami. Pivo také za moc nestálo, ale byli jsme v Kodani kvůli hokeji, takže jsme to nijak neprožívali. Pivovar byl jenom doprovodným programem.“

Na první zápas do moderní arény se šlo zhruba hodinu před utkáním. Na programu bylo velké federální derby Česko – Slovensko. Pro naše hokejisty a samozřejmě i pro fanoušky to byl skvělý úvod šampionátu, atraktivnějšího soupeře si nemohl nikdo přát. Pořádně dramatický byl i zápas. Česko vyrovnalo pár sekund před koncem a vyhrálo v prodloužení. Fanoušek si zápas prostě užil.

„Už ve fan zóně byla úžasná atmosféra. Překřikovali jsme se proti Slovákům a do haly jsme šli tak hodinu před zápasem. Takto velké utkání jsem viděla naživo poprvé – paráda. Daleko lepší než v televizi, bylo to úplně něco jiného. Úžasné – nakonec jsme si zazpívali i hymnu,“ líčila svoje zážitky Petra Tuháčková.

V ceně zájezdu bylo i jedno ubytování. A to bylo právě po zápase proti Slovákům. Hotel ani neoslnil ani neurazil. „Něco mezi třemi a čtyřmi hvězdičkami. Teplá voda byla, takže dobré,“ hodnotila ubytování Petra.

V neděli čekali na naši reprezentaci Švédové. Byl to zápas, který měla naše výprava také ve svém programu. Začátek byl v 16.15 hodin.

„Ráno bylo volno, pár lidí šlo do města, ale většina do fan zóny. Poblíž byl velký obchodník, tak jsme tam

před zápasem zašli na jídlo. Ve fan zóně bylo živo, fanoušci Švédska byli taky dobří, ale už tam nebyla taková atmosféra, jako před derby proti Slovákům,“ srovnává Petra.

Pořadatelé byli na lidi příjemní, byli velice benevolentní téměř ke všemu. Všude byla cítit přátelská atmosféra - Richard Dominik

Po zápase se Švédskem se výprava měla přesunout k odjezdu na trajekt, ale všechno dopadlo trochu jinak. „Čtrnáct dnů před odjezdem do Dánska jsme byli informováni, že se nám trajekt posunul na pozdější dobu a můžeme si přibjedenat další zápas. Byli jsme tak povzbuditi i naše slovenské sousedy na zápas se Švýcarskem. Po utkání byl sraz v buse, vyrazilo se na trajekt, kolem třetí ráno jsme byli v Německu. Odtud se jelo busem do Brna,“ líčí závěr zájezdu Petra.

Kdo byl ten hlavní organizátor? Kdo stál za nápadem vyrazit ze Lhoty do Kodaně na hokej?

„Vzniklo to začátkem listopadu v hospodě na obci. Bylo to po nějakém našem hokejovém zápase. Králík řekl, že pojedeme na mistrovství světa,“ vzpomíná Richard Dominik a podobně to líčí také Petra Tuháčková.

„Hlavní organizátor byl Martin Žajdlík. Byla jsem u toho, když se kluci bavili o mistrovství v hospodě, tak jsem se přihlásila. Další lidi se postupně začali nabalovat a ve finále nás jelo dvacet dva.“

Jenom těžko byste hledali někoho, kdo byl se zájez-

dem nespokojený. Fanoušci si pochvalovali fan zónu, ale i pořadatelskou službu.

„Pořadatelé byli na lidi příjemní, byli velice benevolentní téměř ke všemu. Nikomu nevadilo, že si do haly bereš třeba petku s vodou. My jsme tam samozřejmě měli slivovicu. S tím by se člověk v Praze na hokej nedostal. Byla tam všude cítit velice přátelská atmosféra. Měli to prostě perfektně zmáklé. Byla to parádní akce. Myslím, že ani to cestování autobusem nikomu nevadilo,“ hodnotí celý zájezd Richard Dominik.

Stejně to popisuje i Petra Tuháčková. „Určitě velká spokojenost, příští rok jedeme znovu,“ plánuje s předstihem další šampionát, který bude na Slovensku.

Na závěr ještě zpravodajská povinnost. Český tým skončil svoje účinkování ve čtvrtfinále po prohře s USA. Mistrem světa se stalo Švédsko.

Kolik to všechno stálo?

Dánsko není zrovna z nejlevnějších destinací. Základní cena zájezdu byl 5 990 korun. Člověk v tom měl cestu busem tam i zpět, jednu noc ubytování se snídaním a dva hokejové zápasy. Za prohlídku pivovaru a další mimo hokejové aktivity se příplácelo. „Za pivo jsme dali v přepočtu zhruba 180 korun, to byli čtyři deci. Burgr, cola, hranolky, to stálo v přepočtu nějaké tři stovky. Se všemi příplatky jsme za zájezd zaplatili něco kolem sedmi osmi tisíc korun,“ vypočítává Petra Tuháčková.

Stanislav Dufka

Velká část výpravy lhotských fanoušků na světovém šampionátu v Dánsku. Bohatá fotogalerie na zadní straně zpravodaje.
Foto: Archiv PT

Skvělý úspěch! Tenisový dorost postupuje do II. krajské ligy.

Sezona 2018 je už v plném provozu a rád bych informoval Lhoťany o tom, co nového se děje v tenisovém klubu. Největší úspěch, který asi nemá v dějinách našeho klubu obdoby, přišel před několika dny. Smíšené mužstvo dorostu postupuje do druhé krajské soutěže. Pojďme pěkně postupně.

Během měsíce března a začátku dubna se nám podařilo uvést do provozu kurty a společným úsilím členů výboru TK byla vytvořena nová tenisová klubovna. Chtěl bych poděkovat všem tenistkám a tenistům za jejich skvělou pomoc a práci na jednotlivých brigádách.

Nechali jsme si vytvořit také nové logo tenisového klubu a současně s ním i samolepky, které můžou mít členové nebo sympatizanti klubu na tenisové tašce či autě.

Momentálně trénuje 18 zákyň a žáků pod vedením trenérů Michala Tymly, Ilony Dufkové a Pavla Turčina.

Tento rok hrajeme pod hlavičkou Tenis Slovácko C, protože v případě postupu (jako, že se stalo) už bychom neposkládali družstvo pouze z našich hráčů a hráček na hostování. Odůvodnění: Viktor Malina a Karolína Bílková budou příští rok zařazeni do kategorie dospělých a Ondra Turčín bude už jako dorostenec (věkem) hrávat ve Slovácku vyšší soutěž.

V předposledním kole jsme sehráli další výborný zápas v dorostenecké soutěži a odvezli jsme si ze Bzence cenné vítězství 6:3.

Postupujeme! Děkuji všem za parádní výkony a snahu odevzdat pro tým úplné maximum. Pavel Turčín – předseda tenisu ve Lhotě

Zraněného Ondru Turčina a nemocného Rudu Stindla skvěle zastoupili Martinové Kadlčík a Ševčík. Velmi dobře zahrál Viktor Malina a také neustále se zlepšující Tomáš Krchňáček. Děvčata tentokrát měla výkonnostně vynikající soupeřky, ale i tak předvedla bojovný výkon.

Ve večerních nedělních hodinách jsme se dozvěděli z info systému Českého tenisového svazu, že náš největší rival LTC Hodonín C prohrál v Kyjově a jelikož utrpěl již druhou prohru, stáváme se tak vítězem tabulky sk. DD a postupujeme pod hlavičkou týmu TENIS SLOVÁCKO C do 2. krajské soutěže!!! Děkuji všem za parádní výkony a snahu odevzdat pro tým úplné maximum.

Tento rok máme v plánu uskutečnit deset rekreačních turnajů. Dosavadní tři se velmi vydařily. Na turnaji O pohár Františka Kotačky se představilo parádních devět párů a vítězství se premiérově odnesla dvojice Viktor Malina – Ondra Turčín. Během turnaje neokusili ani jednou hořkost porážky a zaslouženě zvítězili.

O prvním víkendu v červnu se v sobotu nejdřív uskutečnil Antonínkový turnaj ve čtyřhře dospělých. Vítězem se stala dvojice Martin Hubík a Jirka Jenčo – velká gratulace.

V neděli se pak uskutečnily Lhotské přebory žáků a dorostenců. Vítězi v jednotlivých kategoriích se stali: Ruda Stindl, Dorča Ondrušková a Alexa Gálová – opět velká gratulace.

Na turnaji O pohár Františka Kotačky se představilo parádních devět párů.

O postup do krajské ligy se zasloužili:

hráč č.1 Malina Viktor - 17 let,
hráč č.2 Turčín Ondřej - 13 let,
hráč č.3 Stindl Rudolf - 14 let,
hráč č.4 Krchňáček Tomáš - 15 let,
hráčka č.1 Ondrušková Dorota - 15 let,
hráčka č.2 Pavlasová Lucie - 16 let.

Náhradníci, kteří nastoupili minimálně k jednomu zápasu a přinesli týmu body: Kadlčík Martin - 14 let, Ševčík Martin - 12 let, Krchňáček Lukáš - 12 let, Chudík Jan - 16 let, Bílková Karolína - 18 let

Součástí týmu byly i Lucka Grančaiová a Ivča Turčinová, které nezasáhly do zápasů z důvodu gymnastických a mažoretkových povinností.

*Pavel Turčín,
předseda tenisového klubu*

Naši dorostenci pod hlavičkou TENIS SLOVÁCKO C postupují do II. krajské třídy smíšených družstev. Příští rok se můžeme ve Lhotě těšit na mladé tenisty z Brna, Břeclavi nebo třeba z Kroměříže.

Foto: 2 x archiv PT.

Skvělé: Antonín Křápek přivezl z Anglie stříbrný pohár

Seriál Evropského poháru veteránů v motokrosu pokračoval ve Velké Británii. Ve čtvrtek 18. května časně ráno odjel na téměř 1300 kilometrů dlouhou cestu za mistrovskými body i loňský šampion v motokrosu národů Antonín Křápek. Trasa vedla přes deštivé Německo, pak část Belgie. Přístav ve francouzském Calais musel stihnout se svým mechanikem do podvečerních hodin, aby dodávku s motocyklem naložili do vlaku směřujícím pod Lamanšským průlivem do anglického Doveru. Poté již po „suchu“ dorazili do místa konání závodu, jenž bylo město Reading, nám známé spíše z fotbalových ozvěn.

Antonín Křápek se z povinného pátečního tréninku kvalifikoval přímo do hlavního sobotního závodu. Ze startovního roštu čítajícího 26 jezdců se podařilo Tondovi odjet v čelné skupině a téměř po celý závod se držel na předních pozicích. Při předjíždění soupeře měl menší kolizi a ztrátu několika vteřin již marně doháněl. Rychlejší byl už je Němec Bittner a vítězný Belgiečan Osttra, ale pódium

vítězů mu neuniklo a získal stříbrný pohár i důležité body do mistrovství. Takže do Česka respektive přesněji do naší Lhoty přivezl krásný pohár. Velká gratulace.

František Tureček

Nestárnoucí motokrosový jezdec Antonín Křápek si přivezl z Anglie parádní umístění. Foto: FRANTIŠEK TUREČEK

Klára Zmeškalová překonala v Kanadě český rekord. Jsem spokojená, hlásí závodnice

Závodí teprve dva roky, ale už se může pochlubit senzačním výkonem. Klára Zmeškalová se před nedávnem vrátila ze svého největšího závodu. Vrátila se ze světového šampionátu v silovém trojboji. Přiletěla z Kanady s novým národním rekordem. Ve své kategorii do 72 kilo skončila devátá na světě.

„V celkovém součtu 377,5 kilo jsem dosáhla českého rekordu (původní byl 368 kilo), jsem tedy spokojená. Na první závody je to super, ale nervy pracovaly pořádně. Teď se budu připravovat na světový šampionát univerzit, který je 11. července. Tam se budu znovu snažit překonat a navýšit tyto rekordy. Moc bych chtěla poděkovat trenérovi a všem, kteří mě podpořili a podporují,“ hlásila přímo z Calgary sotva pár hodin po šampionátu závodnice zlínské Olympie.

Mistrovství světa se konalo v kanadském Calgary. Celá výprava Česka čítala šest reprezentantů a do Kanady odletěla zhruba týden před šampionátem. Pro závodníky, kteří si částečně museli cestu a pobyt hradit sami nebyl šampionát nic levného. „Letenka vyšla na nějakých třicet tisíc, plus dalších patnáct tisíc stálo ubytování. Půlku nám platil svaz a půlku jsme si museli hradit sami. Od obce jsem dostal sedm a půl tisíce, to mi hodně pomohlo. Pan starosta byl velmi ochotný, dostal jsem peníze bez nějakých okolků, což bylo fakt milé,“ prozradila rodačka z Ostrožské Lhoty.

V posilovně byla Klára poprvé před třemi lety. Přivedl ji tam bývalý přítel. Přítel už není, ale posilování jí zůstalo. Po první návštěvě a cvičení byla přesvědčená, že tam už v životě nevkročí. „Měla jsem na zádech jenom holou tyčku, vážila dvacet kilo, to jsem si řekla, že víc tam nikdy mít nebudu. Dnes si tam dávám 140 a říkám si, že je to pořád málo.“

„Vždycky jsem se potřebovala překonávat, pořád ale vidím svoji budoucnost ještě výš.“ Klára Zmeškalová

Na šampionát odletěla na základě celoročních výsledků. V letošním roce se dokonce dostala do tréninkového centra mládeže, které je v Praze.

„Trenéra, který mě připravoval na mistrovství světa, mám ale ve Zlíně. Získala jsem mistrovskou výkonnostní třídu, takže už můžu startovat na mistrovství republiky i bez toho, abych se musela někde kvalifikovat,“ vysvětluje 21letá reprezentantka, kterou posilování baví od dětství.

„S babičkou jsme stavěly a pořád nějak opravujeme dům, už jako malá jsem tahala těžké věci. Vždycky jsem se potřebovala překonávat, pořád ale vidím svoji budoucnost ještě výš. Velká je i podpora v rodině, jen se bojí, abych si neublížila. Když máte na zádech 140 kilo, tak to není žádná sranda. Je to docela nebezpečné.“

Není žádná výjimka, že máte natržené nebo prasklé svaly,“ upozorňuje Klára a dodává. „Musíte ten sport dělat hlavou. Postupně si na čince přidávat a sledovat progres, když přijde nováček, tak si obvykle naložení přes sto kilo. To je špatně.“

Jednadvacetiletá reprezentantka trénuje a studuje ve Zlíně. Mimo to ještě dvakrát týdně pracuje na poště v Uherském Hradišti. „Silový trojboj je docela náročný sport na finance. Jezdíme na závody po celé republice,“ říká mladá reprezentantka, která v krajském městě studuje vysokou školu se zaměřením na daně a účetnictví.

Čím žije jednadvacetiletá mladá žena mimo posilování a trénink? „Jezdím na kole, občas volejbal, tenis, sport mě baví všeobecně. Jsem aktivní u požárního sportu a s babičkou opravujeme barák. Máme pole, takže, také dost pracuji na poli,“ shrnuje svoje bohaté aktivity na závěr Klára Zmeškalová.

Klára Zmeškalová reprezentovala Českou republiku v kanadském Calgary. Na snímku s trenérem Radomilem Vašíkem.
Foto: Archiv KZ

Co je silový trojboj?

Také můžeme říct powerlifting je silový sport skládající se ze tří disciplín: dřep, bench-press (těž tlak na lavici) a mrtvý tah. Silový trojboj je podobný vzpírání, v obou těchto sportech se zvedá osa v různých disciplínách a závodník má na každý z nich tři pokusy. Sportovec věnující se silovému trojboji se nazývá lifter nebo také powerlifter.

Očima trenéra: Lukáš Kovařík – trenér Olympia Zlín

Pro ni samotnou, která je výborná lifterka (závodnice) je to skvělý úspěch. Klára nám stabilně prokazuje na závodech výborné výsledky. Upřímně sám za sebe a myslím si, že můžu říct i za šéftrenéra pana Krčka jsme takový výsledek nečekali. Překvapila nás velmi mile. Pro celý klub je to velký úspěch.

Stanislav Dufka

Eliška Matuščíková na pražském půlmaratonu. Běh miluju, říká

Sportisimo půlmaraton Praha je nádherný. A každý, kdo je ochotný si obout běžecké boty, je u nás vítán s otevřenou náručí.“ Mimo jiné i takovou pozvánku měl na svých stránkách 20. ročník populárního běhu v našem hlavním městě.

V letošním ročníku se na start postavili tři zástupci naší Lhoty. Pavel Žajdlík, jeho bratr Svaťa Žajdlík a jediná žena Eliška Matuščíková. „Doběhla jsem na 3 252 místě s časem 1:48:44. To je podstatně lepší čas, než jaký jsem měla loni, když jsem běžela pražský půlmaratonu poprvé. Takže můžu říct, že jsem spokojená. Hlavní důvod proč jsem se přihlásila, je to, že běh jednoduše miluju,“ hodnotí svůj výkon a přiznává lásku k běhání Eliška, která se na maraton poctivě připravovala.

„Snažím se jít zaběhat kdykoliv to jde, ale nejčastěji to stíhám ráno před prací. Většinou vstávám kolem páté a jdu do fitka nebo běhat, snažím se běhat čtyřikrát pětkrát týdně. Je to aktivita, která mě nabíjí energii a při které si nejvíc odpočinu.“

Půlmaraton je v posledních letech ve velké oblibě, v Praze podle výsledků ve startovní listině doběhlo do cíle 10 202 běžců. Vyzkoušela si Eliška už i delší závod? Láká ji klasický maraton? „Nikdy jsem delší závod jako půlmaraton neběžela. Sama jsem uběhla o pár kilometrů víc, ale s většími vzdálenostmi docela bojuji,“ přiznává.

Není běžné, aby běhání a další

sportovní aktivity byly rozšířené i na pracovišti. V zaměstnání, ve kterém Eliška Matuščíková pracuje, to sportem docela žije. Posudte sami: „Máme mezi sebou soutěž, kde soutěží mezi sebou různá oddělení v několika disciplínách. Od dubna do září máme

další kolo. Soutěží se v běhu, bruslení, plavání, chůzi a cyklistice. Každý, kdo se přihlásí, musí mít svoji aktivitu znamenanou v aplikaci. Naše firma podporuje různé sportovní akce a soutěže, mezi které patří i pražský půlmaraton,“ prozrazuje Eliška.

Eliška Matuščíková byla se svým časem v Praze spokojená. Foto Archiv: EM

Pavel Žajdlík: Vydařený závod, zaběhl jsem si osobák

Letošní Sportisimo půlmaraton chválil také Pavel Žajdlík, který si v našem hlavním městě zaběhl nejlepší čas v kariéře. „V Praze se mi běží vždy skvěle. Je to atmosférou, kterou tvoří lidé podél trati. K tomu se letos přidalo i ideální počasí na běhání, tzn. ráno mírně chladněji a na startu s jarním sluníčkem. Obojí dohromady pak dodá člověku hodně energie. Hlavní ale je, že se nikdo z nás nezranil. Navíc jsem si zaběhl osobák, takže za mě vydařený závod. Snad to někoho namotivuje a příště se na startu potkáme s Lhoťany ve větším počtu,“ přeje si Pavel, který start na klasickém velkém maratonu na 42 kilometrů zatím neplánuje. „Zatím mě to neláká, je to spíš pro starší běžce, možná někdy později.“

Jeho bratr Svaťa hodnotil závod ze dvou pohledů. „Tak čas nebyl podle mých představ, ale šel jsem do závodu téměř bez tréninku, takže nakonec spokojenost,“ hlásil krátce na závěr.

Stanislav Dufka

Pavel Žajdlík, vlevo, si zaběhl v hlavním městě svůj osobák. S časem byl spokojený i jeho bratr Svaťa:

Foto: Archiv PŽ

Lhoťané na Sportisimo půlmaratonu Praha 2018

Eliška Matuščíková čas: 1:48:44, pořadí: 3 252

Svaťa Žajdlík čas: 1:41:00, pořadí: 1 704

Pavel Žajdlík čas 1:27: 29, pořadí 473

Podle výsledků ve startovní listině doběhlo do cíle 10 202 běžců.

Naše příprava třetí a čtvrtá na turnaji v Ostrohu

Mladší a starší příprava naší Lhoty se na závěr sezony zúčastnila už tradičního fotbalového turnaje přípravek v sousedním Uherském Ostrohu.

„Byli jsme na turnaji poprvé. Hrál se systémem každý s každým, mladší příprava skončila čtvrtá, porazila Ostroh. Starší vyhráli dvakrát. Porazili Blatnici a Ostroh a dostali jsme také individuální ocenění za nejlepšího brankáře turnaje. „Cenu si odnesl Jakub Tesařík,“ okomentoval turnaj trenér Richard Dominik. Nejlepším střelcem Lhoty ve starší přípravce byl Viktor Hájek se třemi góly. U mladší přípravy zazářil střelec Tomáš Havlík, který vstřelil sedm branek.

Jen dodejme, že první místo v kategorii mladší vyhrála Blatnice a starší Hokej Ostroh.

Výsledkový servis

Mladší přípravy Lhota: Blatnice 3:8, Ostroh Hokej 0:3, Hradčovice 1:6, Ostroh 8:1.

V mladší přípravce Lhotu reprezentovali:

Milan Drexler, Jonáš Nemečká, Alena Dominiková, Tomáš Havlík, Matyáš Havlík, Ondra Matuščík, Marek Kaňa, Štěpán Štěrba.

Starší příprava Lhota: Blatnice 3:0, Ostroh 3:2, Hokej Ostroh 1:4, Hradčovice 3:5.

Ve starší přípravce reprezentovali:

Jakub Tesařík, Štěpán Havlík, Viktor Hájek, Václav Cícha, Jana Brhelová, Jiří Bezděk, Václav Drexler, Jakub Hensirovský. Trenéři Richard Dominik, Josef Havlík.

std.

Naše příprava na turnaji v sousedním Ostrohu.

Foto: 2 x Hana Havlíková

Druhé místo naší Lhoty na Memoriálu Josefa Přikryla

Dolní Němčí - Desátý ročník memoriálu Josefa Přikryla se odehrál předposlední červnovou sobotu na skvěle připravené trávě v Dolním Němčí. V turnaji starých pánů, nebo chcete-li internacionálů, se představili mimo domácích borců další dva fotbalové mančafy. Nejvzdálenější a tradiční účastník EKIS Praha poprvé v desetileté historii turnaje nepřijel.

„Dozvěděli jsme se to čtyři dny před turnajem. Z různých důvodů nemohli přicestovat, snažili jsme se sehnat náhradu, ale bohužel to nevyšlo. Obvolali jsme sedm mančaftů v okolí, ale ani u jednoho jsme neuspěli,“ vysvětloval šéf organizačního výboru a předseda klubu Jan Bobčík.

Pořadatelé bez tradičního účastníka museli maličko upravit propozice turnaje. Hrál se systémem každým s každým 2 x 30 minut.

V úvodním duelu si domácí nejtěsnějším poměrem poradili s Horním Němčím. Horněmčané prohráli také druhý zápas, podlehl internacionálům z Ostrožské Lhoty 4:3. Byl to vůbec nejdramatičtější zápas celého turnaje. Lhoťané, kteří vedli po poločase o čtyři branky, se nakonec po třech gólech Horního Němčí museli strachovat o výhru.

Ve finálovém klání se tedy představili domácí borci, kteří obhajovali loňské prvenství a internacionálové z naší Lhoty. Žádné drama se nakonec nekonalo.

Dolní Němčí už po pěti minutách a individuálních hručkách v obraně Lhoty vedlo o dvě branky. Lhoťané se na žádný větší odpor nezmohli. Domácí si v naprostém poklidu, a dodejme, že zaslouženě, dokráčeli pro celkově čtvrtou výhru v desetileté historii turnaje.

„Turnaj splnil očekávání. Neúčast Pražáků herní kvalitu vůbec neovlivnilo. Musíme kvitovat i to, že se nikdo nezranil a všechny týmy slíbily, že přijedou i na další ročník,“ hodnotil fotbalové odpoledne předseda fotbalu v Dolním Němčí Jan Bobčík.

Výsledkový servis

10. ročníku memoriálu Josefa Přikryla.

Dolní Němčí – Horní Němčí	2:1 (1:0)
Ostrožská Lhota – Horní Němčí	4:3 (4:0)
Dolní Němčí – Ostrožská Lhota	5:1 (2:0)

Celkové pořadí:	1. TJ Dolní Němčí
	2. SK Ostrožská Lhota
	3. Sokol Horní Němčí

Internacionálové Lhoty obsadili na turnaji v Dolním Němčí druhé místo.

Foto: PETR RATAJSKÝ

Lhotský červený kříž na Antoničku.

Foto: Stanislav Dufka

Jak Lhoťané fandili na světovém šampionátu v hokeji.

Foto: Archiv: Petry Tuháčkové

Vydává: Obecní úřad Ostrožská Lhota. Vychází čtvrtletně nákladem 300 výtisků. Uzávěrka dalšího čísla zpravodaje je 14. září 2018. Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, 518 367 450, www.TiskarnaBrazda.cz